

வாடாக் கவிமாலை

சித்தாந்த இரத்தினம் - சித்தாந்த நன்மணி - தமிழ் மாணவர்

வே.பழந்வேலு எம்.ஏ., எம்.ஃபில்.,

வாடாக் கவிமாலை

சித்தாந்த இரத்தினம் - சித்தாந்த நன்மணி - தமிழ் மாணவர்

வே. பழநிவேலு, எம்.ஏ., எம்.பி.,

வெளியீடு

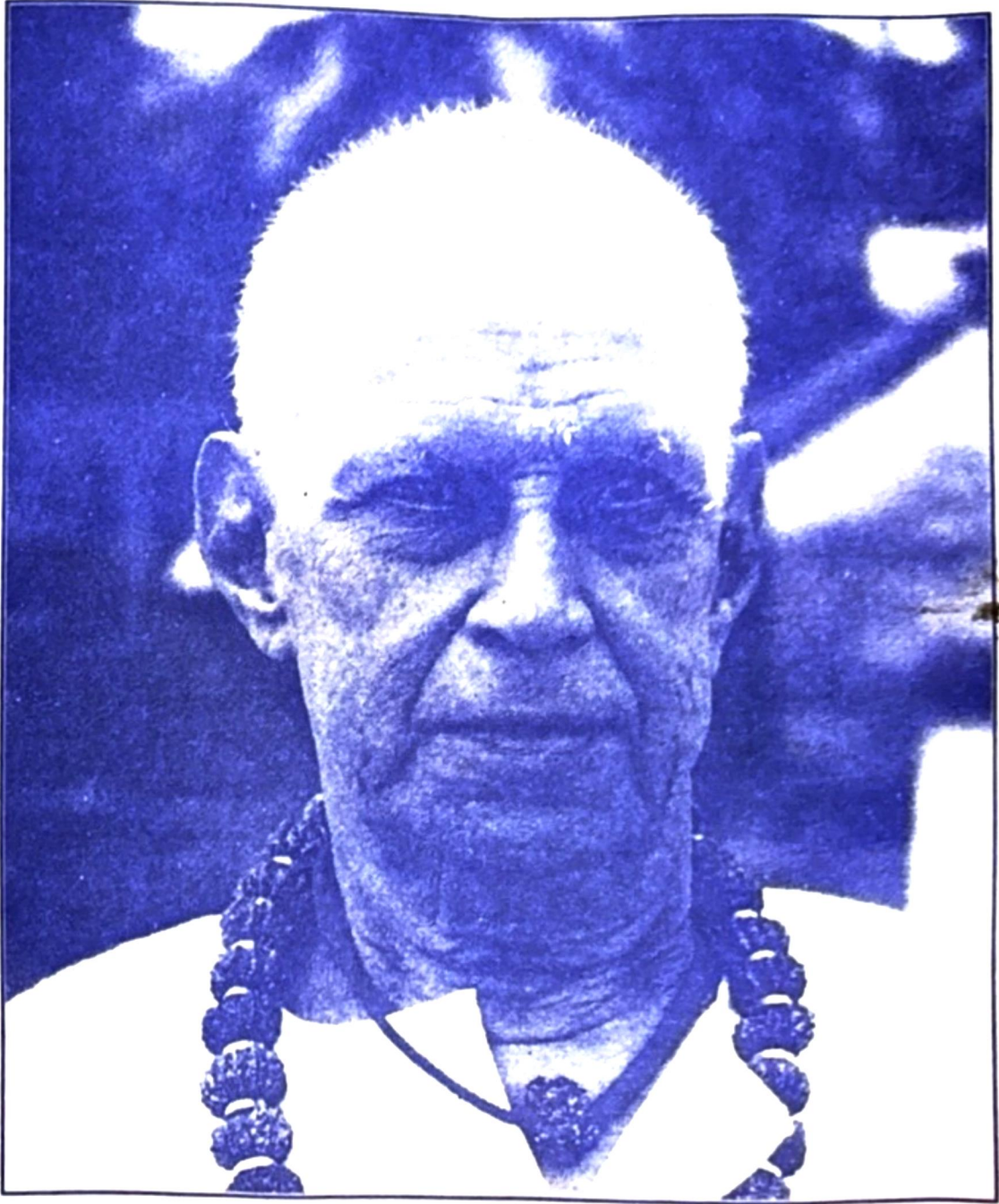
சீவஞான நிலையம்

E-289, தந்தை பெரியார் சாலை,
வட்டம்-2, நெய்வேலி - 607 801.

கடலூர் மாவட்டம்.

பதிப்பு	:	முதல்பதிப்பு, ஜனவரி 2009
ஆசிரியர்	:	தமிழ் மாணவர் வே. பழநிவேலு, எம்.ஏ.,எம்.பில்.,
நூல்	:	மரபுக்கவிதை
தாள்	:	13.7 கி.கி. கிரீம்வொவ்
எழுத்து	:	12 புள்ளிகள்
பக்கம்	:	76
படிகள்	:	500
அட்டை	:	10 கி.கி. கலர் அட்டை
பதிப்பகம்	:	சிவஞான நிலையம் E-289, தந்தை பெரியார் சாலை, வட்டம்-2, நெய்வேலி - 607 801. கடலூர் மாவட்டம்.
விலை	:	ரூ. 25/-
அச்சிட்டோர்	:	ஆர்.ஜி. அச்சகம், 30/1, சின்னக்கடைத்தெரு திருச்சிராப்பள்ளி - 2. தொலைபேசி : 4011416, 2700416.

கோடிபஞ்சாக்கரம் **தா.ம. வெள்ளைவாரணம்**

திருச்சிற்றம்பலம்

ஈன்றாளு மாய்எனக்கு எந்தையு மாய் உடன் தோன்றினராய்
மூன்றாய் உலகம் படைத்து உகந் தான்மனத் துள்ளிருக்க
ஏன்றான் இமையவர்க்கு அன்பன் திருப்பா திரிப்புலியூர்த்
தோன்றாத் துணையாய் இருந்தனன் தன்னடி யோங்களுக்கே.

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவசிவ
தமிழே சிவம்

சிவசிவ
சிவமே தமிழ்

முன்னுரை

‘இனிமையும் நீர்மையும் தமிழெனலாகும்’ என்பர் ஆன்றோர். தமிழ் - இனிமையும் எளிமையும் உடைய மொழி. ‘தமிழ்’ என்னும் சொல்லிற்கு ‘இனிமை’ என்பதே பொருள். தமிழ், தமிழ் என்றால், அது அமிழ்து ஆகும். தமிழ் என்னும் சொல்லில் வன்மையும், மென்மையும், நடுநிலையும் உள்ளன. த-வல்லினம், மி-மெல்லினம், ழ்-இடையினம். இஃது ஒன்றே அம்மொழியின் சிறப்பினை உணர உதவும்.

தமிழ் காலத்தால் மூத்த மொழி; இலக்கியங்களைக் கண்டு, இலக்கணம் படைத்த மொழி, பழைய மொழிகளில், எழுத்திற்கும், சொல்லுக்கும் இலக்கணம் காணப்பெறும்; பழமையினும் பழமையுடையதாகிய பைந்தமிழ்மொழி பொருளுக்கும் இலக்கணம் படைத்த மொழியாகும்.

‘ஆயும்தொறும் இன்பம் தரும் தமிழ்’ என்றும், ‘தேருந்தொறும் இனிதாம் தமிழ்’ என்றும், அம்மொழியை அறிஞர் பாராட்டுவர். தமிழ் ஓர் உயர்தனிச்செம்மொழியாகும். தமிழ் - பிறமொழிகளில் இல்லாத பொருள் இலக்கணம் உடைய உயர்மொழி; பிறமொழிகளின் உதவி இல்லாமல் தனித்து இயங்கும் வல்லமையுடைமையால், தனிமொழி யாகும்; இலக்கிய - இலக்கணங்களால் தொல்பழங் காலத்திலேயே செம்மைப்படுத்தப் பெற்றமையால், அது செம்மொழியாகும்.

தமிழ்மொழிக்குப் பெருமை, அதன்கண் உள்ள இலக்கியங்களும் உரைநடை நூல்களும் ஆகும். இலக்கியங்கள் - சொற்செட்டும், பொருள் வளமும் உடையவை. தமிழில் உள்ள சங்கஇலக்கியங்களும்,

காப்பியங்களும், திருமுறைகளும், பிரபந்தங்களும் பிற்கால இலக்கியங்களும் அழகும் அரும்பொருள்களும் உடையவை. அவை எல்லாம் வாழும் இலக்கியங்கள்; எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி எல்லைகள், எதுகை, மோனை முதலிய தொடைச் சிறப்புகளையுடைய மரபு இலக்கியங்கள்.

யான், கல்லிப் பருவத்திலேயே மரபுக்கவிதைகள் இயற்றும் ஆர்வம் உடையவன் ஆனேன். அந்த ஆர்வத்தை அந்நாளில் என்பால் வளர்த்தவர்கள் பலர். அவர்களுடன் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவர் என் ஆசிரியர்பிரான் தேவன்குடி ஆ. சீனிவாசாச்சாரியார் அவர்கள் ஆவார். அப்பெருமான் திருவடிகட்குத் தண்டனிடுகின்றேன். பின்நாளில் எனக்கு மெய்ப்பொருள் நூல் அறிவுபுகட்டியும், யாப்பிலக்கணம் கற்பித்தும் உயர்த்தியவர்கள், என் ஞானாசிரியர், பேராசிரியர், கோடி பஞ்சாக்கரம் முதுபெரும் தமிழ் அறிஞர் திரு. தா.ம. வெள்ளைவாரணம் ஐயா அவர்கள்.

இப்பெருமக்கள் இருவரும் என்னுள் தமிழ்ப்பற்றை வளர்த்தவர்கள். இவர்களால் யான், தமிழ் இலக்கியங்களை ஆர்வமாகக் கற்கத் தொடங்கினேன். என்னைத் தமிழ் மாணவன் ஆக்கிக் கொண்டேன்; கற்கிறேன்; இன்னும் கற்கிறேன்.

கடந்த காலங்களில், அவ்வப்பொழுது, பல மரபுக்கவிதைகள், இயற்றினேன்; அவைகளில் சில என் தொகுப்பினுள் அகப்பட்டன. பல எப்படியோ கவனக்குறைவால் மறைந்துபோயின. கிட்டாதன போக, கிட்டியவைகளை, ஒருநூல் வடிவம் செய்ய ஆசைப்பட்டேன். அந்த ஆசையின் வடிவமே இந்த மரபுக் கவிதை நூல்.

யான், நெய்வேலி, பழுப்பு நிலக்கரி உற்பத்தி நிறுவனத்தில், அலுவலனாக இருந்தவன்; காலமெல்லாம் கணக்கு ஏடுகளுடன் காலம் கழித்தவன்; ஆயினும் என்னுள் தமிழ்த்தாகம் இருந்தது. தமிழ் நூல்களைப் படித்துப்படித்து

அத்தாகத்தை வளர்த்தேன். அந்தத் தமிழ்க்காதலே இந்நூல் தோன்றக் காரணம் ஆயிற்று. அன்பர்கள் - படியுங்கள்; பாராட்டுங்கள்; குற்றமிருந்தால் குறிப்பிடுங்கள்; ஏற்கிறேன்.

இந்நூல் வழியாக யான் என் ஆசிரியர்பிரான்களுக்கு நன்றிக் கடன்படுகிறேன். கடலூரில் யான் பயின்ற காலத்து என் உள்ளத்தில், தமிழ்ஆர்வம் என்னும் விதையை ஊன்றியவர். திருவாவடுதுறை ஆதீனவித்துவான் தேவன்குடி ஆ. சீனிவாசாச்சாரியார் அவர்கள். யான் மெய்ப்பொருள்நூல் படிக்கத் தொடங்கிய காலத்தில், என் புண்ணியப் பயனால், ஞானகுருவாக இருந்து அரும்பொருள் நூல்பல பயின்றியவர்கள் திருவாவடுதுறை ஆதீனப்புவலவர், பேராசிரியர் தா. ம. வெள்ளைவாரணம் ஐயா அவர்கள். யான், திருச்சிராப் பள்ளியில் உறைந்த காலத்தில், என்பால், அளவற்ற அன்புகாட்டி, சமயம்நேரும் பொழுதெல்லாம் தமிழ் இலக்கியங்களில் தோயச்செய்தவர். தருமை ஆதீனப்புவலவர், சைவத்தமிழ்ச்சதுரர், புலவர் மு. வைத்தியநாதன் ஐயா அவர்கள்.

யான், வேண்டிப் பணிந்து நின்றபோது, எனக்குச் சிவதீட்சை நல்கி, அருட்குருவாய் அமர்ந்து, நற்பொருள் உபதேசித்தவர்கள், திருவாவடுதுறை ஆதீனம் சீவனாச்சாரி சிவப்பிரகாச தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்கள்.

இந்த அரும்பெறல் அறிஞர்கள், அருளாளர்கள் அனைவருக்கும் இந்த நூல் வழியாக, என் பணியையும் நன்றியையும் தெரிவித்து மகிழ்கின்றேன். நூல்மிகவும் செப்பமாக வெளிவர உதவிய சிராப்பள்ளி, ஆர். ஜி. அச்சக உரிமையாளர் ஆர். ஞானசேகரன் அவர்கட்கும் நன்றியறிதல் புரிகின்றேன்.

தமிழ் மாணவர்
வே. பழநிவேலு

அணிந்துரை

திருவாவடுதுறை ஆதீனப்புவர்,

பேராசிரியர் தா. ம. வெள்ளைவாரணம் அவர்கள்

நீலத் திரையுடை நெளிந்தசைந் தாடும்
கோலமார் வங்கக் கடற்கரை குலவிய
கடலூர் என்னும் காண்தகு நகரில்
வடவேங் கடவனை வழிபடும் யாதவர்
மரபினர் சிறந்து மாண்புகள் பெற்றிட
உரமிகும் உலகோர் ஓதும் கி.பி.யில்
செப்பும்ஆ யிரத்துத் தொள்ளா யிரத்து
முப்பத் தைந்தாம் ஆண்டில் பிறந்தவர்;
வரமிகு சூரன் வலியது குன்றிடக்
கரமிசை எஃகம் கடவிய முருகன்

10

சீர்மிகு பெயர்களில் பழனிவேல் என்னும்
பேர்படைத் திட்ட பெருமை யாளர்;
கடலூர் புனித மேரி நடுநிலைத்
திடமார் பள்ளியில் திறம்படப் பயின்று
புனித சோசப் மேனிலைப் பள்ளியில்
நனிமிகு மேனிலைக் கல்வி நிறைந்தவர்;
தே.ஆ.சீனு வாசனார் தம்பால்
தேனார் செந்தமிழ்க் கல்வி பயின்றவர்;
தருமை ஆதீனப் புலவர் ஆகிய
திருவார் வைத்திய நாதர் தம்பால்

20

இந்தமிழ் நுட்ப இலக்கணம் கற்றுக்
குன்றாப் புலமை குலவிடும் பெரியவர்;
நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி நிறுவனத்
துய்ய மேனிலை அலுவல ராகி
வாய்மை வாய்க்க வளர்பணி யாற்றி
ஓய்வு பெற்றுநெய் வேலியில் வாழ்பவர்;
அண்ணா மலைப்பல் கலைக்கழகந் தன்னில்
எண்ணிய எம்.ஏ. பட்டம் பெற்றவர்;
சுந்தர னார்பல் கழகம் தன்னில்
சிந்தித்த எம்.பில். பட்டம் பெற்றவர்;

30

திருக்கயி லாய பரம்பரை ஆகிய
 திருவா வடுதுறை ஆதீனம் நடாத்தும்
 சைவசித் தாந்த நேர்முகப் பயிற்சியில்
 தெய்வச் சிதம்பரக் கிளைமை யத்தில்
 அத்தர் தா.ம.வெ. அவர்பால் பயின்று
 சித்தாந்த ரத்தினம் பட்டம் பெற்றவர்;
 திருவா வடுதுறை ஆதீன கர்த்தர்
 இருபத்து மூன்றாம் குருநாதர் தம்பால்
 உவப்பெழ மேவி உள்ளம் சிலிர்க்கச்
 சிவதீக்கை பெற்ற சிவநேசச் செல்வர்;

40

தண்தமிழ் மீது தணியாக் காதலர்;
 பண்தமிழ்ப் பாடல் யாக்கும் வேட்கையர்;
 என்பால் பாவினம் பலபட பயின்றவர்
 அன்பால் என்பும் உதவும் ஆற்றலார்
 ஆகையி னாலவர் ஆர்வமிக் கோங்கி
 ஓகையி னாலே உள்ளம் உருகித்
 தீந்தமிழ்க் கவிதைகள் தீட்டத் தொடங்கினார்;
 காந்தம் போல்மனம் கவர்வன வாகப்
 பற்பல கவிதைகள் படைத்து மகிழ்ந்தார்;
 அற்புத மானஅக் கவிதைகள் தம்மைப்
 பரம்எனப் பொருள்ளெனப் பாசம் என்ன
 நிரல்பட மூன்று பாகம் ஆக்கினார்;

50

முதலாம் பாகம் பரம்எனப் படுவது
 முதற்பொருள் ஆகிய தெய்வப் பாக்களாம்;
 பிள்ளைக் கடவுள் பாடலும் உளத்தைக்
 கொள்ளைகொள் முருகன் பேரில் அமைந்த
 அகர வருக்கமும் ககர வருக்கமும்
 சகர வருக்கமும் தகர வருக்கமும்
 நகர வருக்கமும் ஆகிய கவிகளாய்ப்
 பகர்ந்த பல்சுவைப் பாடல் பலவும்
 வில்லுடை யான்பட்டு வேலவன் பாடலும்
 எல்லாம் நீயே என்னும் பாடலும்

60

சிவபெரு மானின் சீர்மைக் கவிகளாய்
 அவமது நீக்கும் அதிகைவீ ரட்டன்
 திருமுன் நின்று மனமது கலந்தே
 உருகி உரைத்த உணர்ச்சிக் கவிகளும்
 தில்லைப் பதியில் திருநடத் தானின்
 எல்லையில் திருச்செயல் இயம்பிய பாடலும்
 சித்தத்தி யாளிடம் வேண்டிய பாடலும்
 பச்சைவாழி அம்மன் புகழ்வெண் பாக்களும்
 அலைகளாய் விரிந்த அறுபத்து நான்காம்
 கலைமக ளிடத்து வேண்டிய பாடலும்

70

திருமால் மீது வேங்கடக் குறவஞ்சி
 திருவேங் கடத்தான் வெண்பா மூன்றும்
 திருவா வடுதுறை ஆதீனப் புலவர்
 குருநாதர் மீது குலாவும் பாடலும்
 இனையபல் கவிதைகள் இந்தப் பகுதியுள்
 புனையப் பட்டுப் பொலிவுசெய் கின்றன;
 இரண்டாம் பாகம் பொருள்எனப் படுவது
 தரமுயர் சான்றோர் தகுதிச் சிறப்பும்
 உலகின் தொன்மொழி உயர்தமிழ் மேன்மையும்
 பலப்பல அறங்களின் பாங்காம் சீர்மையும்

80

இன்னோர் அன்ன உலகியல் பொருள்களும்
 டன்னிய பகுதியாய் விளங்கு கின்றது;
 பாரத நாட்டின் சுதந்திரம் வேட்ட
 பாரதி பாடிய கவிதையின் சிறப்பும்
 அமுத மொழியார் சாமிநாதப் பிள்ளை
 சுழகச் சான்றோர் மணிவா சகனார்
 சதுர்மலி தமிழின் நுண்திறம் ஆய்ந்த
 முதுபெரும் புலவர் வைத்திய நாதர்
 இளையாது மின்னாற்றல் ஈயும்நெய் வேலி
 இளைய ஞானி பாலவடி வேலு

90

தரையகம் புகழும் நெய்வேலிப் புலவர்
 துரைகலி யாண சுந்தர னார்முதல்
 எனப்பல் சான்றோர் மீதுஎழும் காதலின்
 மனத்தொடு புகன்ற மாண்புறு கவிகளும்
 தத்துக் கிளியும் கொத்து மல்லியும்
 புத்தாண்டு வாழ்த்தும் திருமண வாழ்த்தும்
 இன்னபிற தலைப்பில் இயம்பிய கவிதையும்
 மன்னிநின் றனவே இரண்டாம் பகுதியுள்;
 மூன்றாம் பாகம் பாசம்எனப் படுவது
 ஆன்ற அன்பினால் அருளினால் தொடரும் 100

உலகத் தாரிடம் நிலவும் பிணிப்பை
 நலமுடன் விரித்து நவிலும் பகுதியாம்;
 இம்முப் பாகமும் இனிதச் சிட்டு
 நம்மனோர்க் களித்த நலம்சால் இந்நூல்
 சொல்நயம் பொருண்நயம் அணிநயம் மற்றும்
 ஒன்பான் சுவையும் ஒருங்குற அமைந்து
 கற்பனைச் செறிவும் கருத்துச் செப்பமும்
 பொற்புடன் நிரம்பிப் பொலிகிற தம்ம;
 இந்நூல் ஆசான் பழனி வேலு
 தன்னைத் தமிழ்மா ணவன்எனக் கூறல் 110

அன்னார் தம்பால் அமைந்த அடக்கப்
 பொன்னார் பண்பைப் புலப்படுத்திடுமால்;
 பாவலர் பழனி வேலு அவர்கள்
 நாவல மான நற்கவி படித்து
 வான்வழங் கமுதம் உண்டாற் போல
 மேன்மைச் சுவையை மேவுக உலகே. 118

வாழிய! வாழியவே!

யாதீனும் யாரினும் இனிய அன்பர்;
 மாதொரு பாகர்தம் மலர்த்தாள் மறவார்;
 இன்ப அன்பினர்; யாதும் குறைவிலார்;
 என்பும் கரைய எழில்மறை ஓதுவார்;
 நெய்வேலி என்னும் நீள்நகர் வாழ்பவர்;
 தாயே அனைய தன்மை யாளர்;
 பழநிப் பரமன் திருப்பெயர் தாங்கிய
 அழகு வெல்வேல் அரும்பெய ராளர்;
 அன்பின் வடிவிற்கு, எழுதிய மடலிது.
 மன்ற வாணன் மலரடி போற்றி
 இன்றே எழுதிய இதயநாதம் இதுவாகும்.
 என்றோ! எப்பொழுதோ? யானியற் றியநற்
 தொண்டு ஒன்ற தனாலே, இம்மையில்,
 புலமைச் செல்வரை, புதுமைக் கவிஞரை,
 நலனுடை அறிஞரை, நற்றமிழ்ச் சான்றோரை,
 கண்ட உடனே கைதொழத் தோன்றும்
 தொண்டர் திலகரைப் பெற்றனன் யானே
 உங்கள் அன்பன், உவந்து போற்றுவன்
 தங்கள் கையுறை தகவே அடைந்தது;
 வாழிய! வாழிய! வாழியவே!

புலவர் **மு. வைத்தியநாதன்**, தருமை ஆதினப்புலவர்
 திருச்சிராப்பள்ளி.

பழனிவேல் ஐயா

பச்சைத் தமிழர் பழனிவேல் ஐயாவின்
 மெச்சும் தமிழ்கேட்டு மெய்மறந்தேன் - இச்சகத்தில்
 செந்தேன் தமிழைச் செவியினிக்கப் பேசிவரும்
 எந்தையே வாழி இனிது.

துரை கலியாணசுந்தரம், தலைமைஆசிரியர்
 என்.எல்.சி. நடுநிலைப்பள்ளி, வட்டம்-9, நெய்வேலி.

வாடாக் கவிமாலை

பிள்ளையார் வணக்கம்

வாடாக் கவிமாலை வண்ணமா யாம்பாட
வாடா வருளினை வாரணமே - நாடுகின்றேன்
கோடான கோடியாய்ச் சொல்லும் பொருளுமிவண்
மாடா எனக்கருள்வாய் மற்று.

பரம்

பிள்ளைக்கடவுள்

மன்னவனை விண்ணவனை மாமலரான் தான்வணங்கும்
முன்னவனை நெஞ்சே முரல். 1

அத்தனே என்னருமை பித்தர்க்கு மைந்தனே
சுத்தனே சத்தியுமைப் பாலனே - அத்தியே
போதகமே பொன்றுந் துணையும் நினைமறவா
மாதவமே யான்பெறுக மற்று. 2

பெற்றோர் திருமுகத்தை நோக்கிப் பெருமிதமாய்
“உற்றோர் நொடிப்போதில் ஒள்ளுலகைச் சுற்றுவன்யான்”
என்றோர் இமைப்போதில் ஈன்றோரை ஏர்வலங்காண்
தன்னோன் இருதாள் சரண். 3

ஆழமான அன்புகொண் டார்ப்பிரேல் ஆர்ப்புகை
வேழமான வேந்தன் விநாயகன் - தோழனாய்த்
தோன்றித் துயரறுத் தாளுவான் துன்பங்கள்
ஏன்றுடனே தோன்றினும் ஈண்டு. 4

(வேறு)

திடமுகக் கடவேழ தேவனை
மடம்விட மனத்திருத்து மாண்பினால்
இடநமக் கிருவிண்ணில் உண்டுகாண்
படநுமக் கிதுபகர வந்தனன். 5

வேதக்கனல் விண்ணைத் தொடமிக
நாதக்கனல் மண்ணைப் பிளந்திட
போதத்திரு தன்னைத் தருபிளை
பாதத்திரு தன்னைப் பணிவனே.

6

கொஞ்சுக்கிளை யன்னக் குலவிடும்
நஞ்சுக்கலை நயனப் படையுடை
வஞ்சிக்கொடி மடவாள் தொடைமிசைத்
தஞ்சங்கொளும் நாயனா மென்னை.

7

அஞ்சலை அஞ்சலை அஞ்சலை
சஞ்சலம் சஞ்சலம் சஞ்சலம்
இலைஇலை என்றனை என்றனை
நிலைநிலை என்றனை நீயே.

8

(வேறு)

ஆதியும் அந்தமும் அற்ற அரும்பொருளைச்
சோதியும் சோணத்து வண்ணமும் - தீதிலா
நால்வாயும் ஐங்கரமும் நற்கோடும் நன்றுடையான்
பால்வயின் நாம்கொள்ளும் பற்று.

9

பஞ்சக்கரவான் பருப்பதம்

அஞ்சலை அஞ்சலை என்றிவண்
சஞ்சலம் நீங்கிடத் தோன்றிடும்
நெஞ்சகத் தாமரை மேலுறை
பஞ்சக் கரவான் பருப்பதம்.

10

பொருள் : பருப்பதம் - பாதங்கள் (அ) மிகப்பெரிய
பவதம் போன்ற விநாயகப் பெருமான்.

மூலனே முத்தமிழைத் தந்தருளும் முன்னவனே
சீலனே சீரார் செழும்பொருளே - ஏலவே
ஏத்தீடுவேன் என்றென்றும் ஏர்தமிழின் மாணவனாய்க்
காத்தீடுவாய் நீயென்னைக் கண்டு.

11

பொருள் : முன்னவன் - விநாயகன்.

சிவமாய் இலங்கிடும் சித்திக் கணவன்
 சிவமாய் வணங்கிடச் சேர்வான் - அவங்கள்
 அவமாய் அகன்றிட ஆர்புகழ் ஆர்த்துச்
 சிவமாய்த் திகழ்வர் சிறந்து.

12

முருகக் கடவுள்

வேதமே வேற்பழநி வேந்தனே எம்முளத்துப்
 பேதமே இன்றிக் குடிகொண்ட - போதமே
 நாதமே நால்வாயன் தம்பியே நின்னுடைய
 பாதமே ஏத்தப் பணி.

13

நற்றவம் செய்தறியா நாணிலா என்னையும்
 கொற்றவா கோட்டமெல்லாம் வீட்டியே - பற்றுடனே
 கற்றைவார் வேணிபிள்ளை கந்தனே காக்கவந்தாய்
 கற்றா எனவே கனிந்து.

14

(வேறு)

சித்தியெலாம் ஒருவனையே சேரக்கண்டேன்
 உத்தியெலாம் ஒருவனையே ஓரக்கண்டேன்
 புத்தியெலாம் ஒருவனையே புகழக்கண்டேன்
 பத்தியெலாம் முருகனையே பரவுமாலோ.

15

(வேறு)

தன் நாயகன் வனத்திற்கு வந்தனனோ? என வனம்வாழ்
 சகுந்தங்களை வள்ளியார் வினாதல்

வேலும் உருள்தேரும் வாளும் வலியுமீவை
 நாலும் உடைவேந்தன் நண்ணினனோ? அல்லனோ?
 நல்ல வனமயிலே நற்குயிலே நீளனக்கு
 எல்லாம் தெரிய இயம்பு.

16

நினைந்து நினைந்து துயருழந்த வள்ளியின் செயல்

வெள்ளைக் கலையுடுத்தி வெற்றிவேல் கைதாங்கிக்
 கொள்ளை அழகின் குகன்வருகை - உள்ளினாள்
 "வள்ளலே வள்ளலே" என்றென்று வாய்புலர்ந்தாள்
 வள்ளியெனும் தோகை மயில்.

17

கந்தா போற்றி

கூர்வேல் நெடும்படை குகனே போற்றி
தீர்வேல் நெடும்படை தீரா போற்றி
ஆர்வேல் நெடும்படை ஐயா போற்றி
கார்எனப் பொழிவேல் கந்தா போற்றி.

18

முருகவேள் போற்றி

நாதா நற்றமிழ் தாதா முருகா
வேதம் சாற்றிடு மேதகு முருகா
தீற்று உளத்தொடு தேவா நினை
ஓதுநர்க் கென்றும் உவந்தருள் முருகா

முத்தமிழ் வித்தகா சித்தர் கோவே
நத்தினோர்க் கருள்செய் நந்தா மணியே
சித்தங் குளிர நித்தமு மேத்தும்
சித்தர்க் கென்றும் சிறந்தாய் முருகா
உத்தமா முருகா ஒளியே முருகா

வளியே முருகா வானே முருகா
அளியை மறவா அழகா முருகா
முத்தமிழ்க் கொண்டு ஏத்தினோர்க் கெல்லாம்
சித்தம் மகிழ்செயும் சேயே முருகா
பூவே முருகா புகழோய் முருகா

கோவே முருகா குகனே முருகா
ஆறு முகத்தால் ஆறுதல் அளிக்கும்
வீறு கொண்ட வெற்றிவேல் முருகா
அயில்வேல் போற்றி ஆர்வேல் போற்றி
ஓயில்வேல் போற்றி ஓங்கார போற்றி

ஏர்வேல் போற்றி எழில்வேல் போற்றி
கூர்வேல் போற்றி கொற்றவேல் போற்றி
பாய்வேல் போற்றி பழநிவேல்போற்றி
வேல்வேல் போற்றி வெற்றிவேல் போற்றி

வேல்வேல் போற்றி வீறுவேல் போற்றி
வேல்வேல் போற்றி வெல்வேல் போற்றி
வேல்வேல் போற்றி விழை வேல் போற்றி
வேல்வேல் போற்றி வீரவேல் போற்றி

போற்றி போற்றி பொருவேல் போற்றி
 போற்றி போற்றி பொருளாய் போற்றி
 போற்றி போற்றி புகழாய்ப் போற்றி
 போற்றி போற்றிநின் பூம்பதப் போதே!

19

திருமுருகன்

அகர வருக்க மாலை

அன்பின் வடிவாய் வந்தவா
 ஆறு படைவீ டுடையவா
 இன்ப வாழ்வு தந்தவா
 ஈடிணை அற்ற இறையவா
 உண்மைப் பொருளாய் நின்றவா
 ஊழின் வலியைத் தீர்த்தவா
 எழுவின் உயர்ந்த தோளவா
 ஏறு அரியை ஒத்தவா
 ஐந்து கையற் கிளையவா
 ஒளியாய் வளியாய் விளைந்தவா
 ஓங்கு போதம் வல்லவா
 ஒளவி யங்கள் அகற்றுவாய்.

20

ககர வருக்க மாலை

கறங்கு வேல்கொள் கையவா
 காக்கும் எங்கள் காவலா
 கின்னங் களையும் நல்லவா
 கீர்த்தி மல்கும் சீர்த்தியா
 குறத்தி வள்ளிக் குகந்தவா
 கூறு மறையின் கொற்றவா
 கெண்டை அணியும் காலவா
 கேச வார்க்குநீ இனியவா
 கையோ ரீரா றுடையவா
 கொடுத்த வரத்தின் வன்மையால்
 கோட்டம் இழைத்த அரக்கனைக்
 கௌவ மண்ணை வென்றவா.

21

சகர வருக்க மாலை

சத்து சித்து ஆனவா
 சால உலகை புரப்பவா
 சித்தங் குளிர கலந்தவா
 சீற்ற மதனைப் போக்கவா
 சுற்றம் யாவும் யாவுமாய்
 சூக்கு மத்தின் தாயுமாய்
 செந்தி நகரில் மேயவா
 சேயோன் என்னும் பெயரவா
 சைலம் ஆறில் நின்றவா
 சொந்த பந்தம் ஆனவா
 சோதி மலையில் நின்றவா
 சௌபாக் யங்கள் சாரவா.

22

தகர வருக்க மாலை

தண்ட பாணி ஆனவா
 தாதைக் குப்பொருள் சொன்னவா
 தித்திக் குந்தமிழ் பேசவா
 தீமை யாவும் தேயவா
 துணையா யென்றும் நிற்பவா
 தூய சத்தி வேலவா
 தெள்ளு தமிழின் திறலவா
 தேனும் தினையும் உண்டவா
 தையல் ஓளவைப் பாட்டிக்குத்
 தொன்மை தமிழின் பொருள்தனை
 தோதாய் உணர்த்தி நின்றவா
 தெளதிமி திமிஎன் றாடவா.

23

நகர வருக்க மாலை

நன்றாய் என்னைப் படைத்தவா
 நாவால் உன்னை நான்பாட
 நித்தம் வேண்டி நிற்கின்றேன்
 நீண்ட புகழை நீதருவாய்

நுண்மைப் பொருளின் நுணுக்கத்தை
 நூறித் தெளியச் செய்திடுவாய்
 நெஞ்சத் தடத்தில் நீபுகுந்து
 நோர்வழி காட்டி நடத்திடுவாய்
 நைந்து நினைந்து நெஞ்சுருகி
 நொந்து கலுழும் அதனாலே
 நோவா தெனையே நனிகாப்பாய்
 நௌவென நடுகடல் நான்படவோ? 24

முருகப் பெருமான்

மன்னே முருகா மாமணியே
 மனதை உனக்கே தந்துவிட்டேன்
 சற்றே வந்தென் மனம்புகுந்து
 சஞ்சலம் யாவும் போக்கிடுவாய். 25

கற்றேன் தமிழை நீகொடுத்தாய்
 கண்டிலன் உந்தன் பொற்கழலே
 கண்ணே முருகா கற்கண்டே
 கருத்தில் வந்து நடமிடுவாய். 26

கருத்தில் வந்து நடமிட்டால்
 கண்கொளக் கழல்தான் தோன்றிடுமே
 நடமிடுங் காலை பொற்கழல்தான்
 நல்கும் ஒலியில் எனைமறப்பேன். 27

பொற்கழல் கண்டு போற்றிடுவேன்
 பொன்றா போதம் பெற்றிடுவேன்
 ஓதா துணரும் நிலைவருமே
 ஓதும் கலையின் நிதிவருமே. 28

ஓரோர் போதில் ஒண்மையெலாம்
 ஒருங்கே அறிவாய் பூத்திடுமே
 நன்னலம் யாவும் வழிகேட்டே
 நன்றே வந்து சார்ந்திடுமே. 29

ஏழிசை வல்லான் திருமுருகன்
வாழி என்றும் வாழியவே
ஊழி ஊழி ஊழியெலாம்
வாழி வாழி வாழியவே!

30

வில்லுடையான் பட்டிலுறை வேலவன்

வில்லுடையான் பட்டிலுறை வித்தகனை வேண்டிநித்தம்
பல்விதமாய்ப் பாடிப் பரவுவமேல் - எல்லார்க்கும்
சொல்லரிய செம்மேனி சோதியனாய்த் தோன்றிடுவான்
வெல்லுதிரு வில்லுடைய வேந்து.

31

எல்லார்க்கும் - சூரியஒளியைத் தன் வயப்படுத்தும்

(வேறு)

யாவும் நீயே

எந்தையும் தாயும் எவையும் நீயே
முந்தை வினையை முறிப்பாய் நீயே
வந்தனை செய்ய வருவாய் நீயே
எந்தனைக் காக்கும் இறையும் நீயே.

கந்தம் கமழும் காந்தன் நீயே
பந்தம் நீக்கும் பரமன் நீயே
மந்தம் போக்கும் மயிலோன் நீயே
சொந்தம் தந்திடும் சோதியன் நீயே
இந்து போதம் ஈவோன் நீயே.

அறத்தைக் காக்கும் அண்ணல் நீயே
மறத்தைப் போக்கும் மன்னன் நீயே
அருவாய் உருவாய் ஆனாய் நீயே
தீருவாய் யாண்டும் திகழ்ந்தாய் நீயே
அனலாய் புனலாய் அமைந்தாய் நீயே.

மனத்திடை சினத்தை மடித்தாய் நீயே
ஒளியாய் வளியாய் ஒளிர்ந்தாய் நீயே
மண்ணாய் விண்ணாய் மலர்ந்தாய் நீயே
தீயாய் உலகிடை திகழ்ந்தாய் நீயே
'மலருள் மணமாய் முகிழ்ந்தாய் நீயே

அணியாய் மணியாய் ஆர்ந்தாய் நீயே
 பொன்னாய்ப் பொருளாய்ப் பொலிந்தாய் நீயே
 பூக்குந் தருவாய்ப் போந்தாய் நீயே
 நீர்வாழ் உயிராய் நேர்ந்தாய் நீயே
 அடியேன் தனையாட் கொண்டாய் நீயே! 32

(வேறு)

பண்ணே முருகா பரம்பொருளே
 கண்ணே முருகா கருத்தே வா
 வில்லுடை யானே விரைந்தே வா
 நல்ல தமிழை நல்கிடவா. 33

வாவா முருகா வரந்தரவே
 காகா முருகா கதிபெறவே
 தாதா முருகா அருள்வெளியே
 நாதா முருகா நலந்தரவே. 34

நில்லா உலகை நிலையென்று
 சொல்லால் முழக்கிச் சோர்ந்திட்டேன்
 பொல்லா உலகைப் பொருளென்று
 போற்றும் வினையால் மதிகெட்டேன். 35

வல்லேன் அல்லேன் ஆனாலும்
 வல்லோய் முருகா உனைமறவேன்
 கல்லாச் சிறுவர் தமைக்கூடிக்
 கல்லே நிகர்த்தேன் எனைக்காவே! 36

சிவபெருமான் சீர்மைகள் - சிவமார் குறட்பா

நாங்களெல்லாம் ஆன்மாக்கள் நங்களுக்கு வாய்த்தசிவ
 பாங்கான வேந்தன்நீ பார். 37

செல்வத்துள் செல்வம் சிவச்செல்வம் அச்செல்வம்
 செல்வத்துள் எல்லாம் தலை. 38

சிவத்தை மறவாத் தவத்தில் அமைவர்
 பவத்தை அறுத்திடுவார் பார். 39

சிவத்தை மறவா மனமே மனம்மற்
 றவத்தைத் தருமென் றுணர். 40

திருவதிகைப் பெருமான்

அதிகை அதிகை அதிகையென வேண்டின்
உதிக்கும் துயர்போமே ஓய்ந்து. 41

உள்ளத்தே வந்துநின்றான் ஈசன் அதிகையான்
பள்ளத்தே பாய்புனலே போன்று. 42

தீர்த்தம் ஆவது தீம்புனல் கடிலமே
சீர்ப்பதி ஆவது திருவதி கையே
மூர்த்தம் ஆவது பதினறு மேணியே. 43

பஞ்சவர் பரவிய பழம்பதி அதிகையே
வஞ்சியர் வணங்கிய வான்புலம் அதிகையே
சஞ்சலம் சாய்ந்திட சரண்புகு அதிகையே. 44

அறைந்ததும் - சொன்னதும்

ஆதியர் பூமி அனைத்தும் அறைந்ததும்
ஏதிலர் நாடே இரைந்ததும் - தீதிலா
வேதியர் வேணியர் வெள்ளே றுடையெம்மான்
சோதியர் என்றென்றே சொல். 45

குன்றாக் குணத்திடை கூற்றும் நடுங்கக் குதித்திடுவான்
பொன்றாப் புனத்திடை போற்று நடனம் புரிந்திடுவான்
சென்றால் மனத்திடை சீற்றம் அதனைச் சிதைத்திடுவான்
என்றாம் இனித்திடை ஏற்றம் இருப்பின் இசைத்திடுமே. 46

தில்லையில் அண்ணல் திருந்தபடி கண்டு தினந்தினமும்
தொல்லையில்வேந்தன் துணையடி மேலாய் தொழுதனனால்
எல்லையில் இன்மை இடும்பை எனும்பல இன்னலையும்
ஒல்லையில் ஈசன் உறுதுணை கொண்டு உகுத்தனமே. 47

(வேறு)

ஆணிப்பொன் அம்பலத்தான் அம்பலத்தே அங்கொன்றை
வேணிப் பொதியாடக் கூத்தாடும் - வேணிப்
பெருவள்ளல் பெற்றதாய் என்னவே பேணும்
இருமாயம் நீங்குகவே என்று. 48

உலகுக் கொருதனித் தாயும் சிவமே
அலகில் சுவைத்தமிழ் அதன்தாய் சிவமே
நிலவாய் இன்னருள் நல்கும் சிவமே
மலராய் மாண்பினை மடுக்கும் சிவமே.

49

நல்லவனே நான்மறையை நல்கியருள் நாதனே
வல்லவனே வானோர்கள் வந்திக்க - வல்லானே
சின்னஞ் சிறுவயது தொட்டே சினுங்குமெனை
என்னென்று கேட்டிலைநீ ஏன்?

50

(வேறு)

எந்தை தாயும் எவையுமாய்
முந்தை தாயின் மேலதாய்
சொந்த மான சோதியை
சிந்தை செய்யச் சேருவீர்.

51

கலந்து மகிழ் நாள்

இன்று வருமோபின் நாளை வருமோமற்
றென்று வருமோ? எமதிறைவர் - மன்றாடி
தன்னை நினைந்துருக தானேயாய் நானேயாய்
என்னைக் கலந்துமகிழ் நாள்.

52

துறவு வேண்டல்

காவி யுடைக்காகக் காத்திருக்கு மென்னைநீ
பாவி யெனவெண்ணி னையோதான் - நாவிதனை
நல்லமுதாய் உண்டவனே நான்தரியேன் நற்றமிழால்
சொல்லமுதாய்ப் பாடுகின்றேன் வா.

53

வாவென் றழைத்தும் வருகிலையால் நாவதனால்
சாவென் றொருவார்த்தைச் சாற்றிடுக - தேவதேவா
போதும் விளையாட்டு போந்திடுவாய் என்முன்னே
ஏதேது நீயல்லால் ஈண்டு.

54

ஏனிருந்தேன் யான்

எழுபான் இரண்டு வயதாகி என்கொல்

“தொழுவான் அழுவான் விழுவான் - எழுவான் பின்
வன்மழுதீ கையானை உன்னியுன்னி - மாழ்கிடுவான்”
என்றிலையால் ஏனிருந்தேன்? யான்.

55

வினாவிடை

எத்துக்கு எத்துக்கு இங்கிருந்தீர் - இனி

ஏதுக்கு ஏதுக்கு இங்கிருந்தீர்?

சத்திக்குச் சத்திக்கு இங்கிருந்தேன் - சிவ

சத்திக்குச் சத்திக்கு இங்கிருந்தேன்.

56

சத்தியைச் சத்தியைக் கண்டதுமே - சிவ

சத்தியைச் சத்தியைக் கேட்டதென்னே

சத்தியைச் சத்தியைக் கண்டதுமே - சிவ

போகத்தில் யோகத்தில் நான்கலந்தேன்.

57

போகத்தில் யோகத்தில் முழுகிடவே - சிவ

போதமும் ஞானமும் பூத்ததுவே!

ஏகத்தான் ஆகத்தில் நான்கலந்தே - என்றும்

ஏகா சிவபரம் எய்தினனே!

58

நேசமுடன் ஏத்தும்

சொன்னயமும் பண்ணயமும் சோர்வில் பொருணயமும்
நன்னயமாய் என்பாவில் நண்ணிடவே - நண்ணுதற் கண்
ஈசனை ஏறாரும் எஞ்சிவனை என்னெஞ்சம்
நேசமுடன் ஏத்திடுமே நேர்ந்து.

59

தூர மன்றே

பைந்தமிழைக் கற்றிருந்தால்

பழநிவேல னானானால்

செந்தமிழை நனிவிரும்பிச்

சிந்திப்ப துண்மையெனில்

அந்தமிலாச் சிவன்றானை

ஆதரித் தனுதினமும்

வந்திப்ப துண்மையெனில்

வானகமும் தூரமன்றே!

60

ஆடி நீராடலின் பயன்

ஆடிப் புனலாடி அய்யன் திருவடியை
நாடித் தொழுதக்கால் நல்லுலகில் - பாடிப்
புகழும் பயனுடைய ராகுவர் பாரில்
திகழும் ஒளியாத் தெரிந்து.

61

சுத்த மாயையால் தெளிவு பெறல்

அருட்கவிஞ னல்லேன் அடிமுடன் அல்லேன்
தெருட்கவிஞ னல்லேன் தெளியேன் - பொருட்சேர்
திருவடியைத் தேடி யலைகின்றேன்; தேவா
அருடருவ தென்றோ? அறை.

62

தில்லையம்பதி

தில்லையம் பதியே
தில்லையம் பதியே
எல்லையில் சிறப்புடைத்
தில்லையம் பதியே
ஒல்லையில் நினைவே
உணர்ந்தேன் உணர்ந்தேன்
எல்லையில் இன்பம்
கண்டேன் கருணையால்
சிகையுடைச் சீர்த்தியான்
சிவன்எனும் பெயரினன்
தகையுடை ஏறவன்
சார்மின் நலம்வரும்.

63

அம்மா அப்பா ஆனவனே
அரிய பெரிய பரம்பொருளே
உம்மா லன்றோ இவ்வுலகில்
உத்தம னாக வாழ்கின்றேன்
அம்மா நல்ல அறிவுடனே
ஆற்றல் தந்து காத்திடுவாய்
எம்மால் இங்கு எவ்வுயிர்க்கும்
ஏதம் வாரா தருள்செய்வாய்.

64

போதம் தந்தருள் போதேவா
 புதல்வன் எம்மைப் புரந்திடவா
 வேதம் புகழும் வித்தேவா
 வேண்டும் கலைகள் தரவேவா
 ஏதம் இங்கே ஒருகாலும்
 எனையண் டாமல் காத்திடவா
 நாத கீத வேதங்கள்
 நன்றாய் முழங்கிட வாவாவா!

65

இறையவன் திருச்செயல்

இறையவன் திருச்செயல் ஈங்கறி வாரில்
 இறையவன் திருச்செயல் ஈங்கறி வாரேல்
 அறுதியாய் உறுதியாய் அறைகுவம் யாமே
 அறைந்திடு வாரிலை; ஆங்குறை வாரே.

66

மனிதரின் அறிவினுக் கப்பாலுக் கப்பால்
 மன்னிய அறிவது மாந்தர்க்கெட் டாவே
 வாலறி வறிவது யாதெனக் கேட்பின்
 மாவறி வறிவது பேரறி வாமே.

67

பேசரும் அறிவே பேரறி வதனை
 யாதெனக் கேட்பின் ஈதென வியம்ப
 சத்தெனும் முத்தர்க் காகுதல் அன்றி
 இத்தரை உறைநர்க் காகுதல் இன்றே!

68

மாந்தர் இயல்பு

அகத்தில் அகலா வகநகர் ஆங்கே
 சுகத்தில் சுகங்கொளச் சோரீர் - இகத்தின்
 இருந்தவத் தேர்நலம் எண்ணுகிலீர் ஏனோ?
 பொருந்துவதைப் போகவிட விட்டு.

69

சுத்த மாயை

பக்கரை பக்கரை வடமணி வடமணி
 சக்கரஞ் சக்கர மாய்சுழன் றோடிட
 அக்கரை அக்கரை மால்எய்தி ஓடில்
 வக்கிரம் வக்கிரம் வக்கிர மாமே!

70

சக்கரை யலயல அக்கரை அக்கரை
 இக்கரை இக்கரை சக்கரை சக்கரை
 அக்கறை அக்கறை யாயழை திடுதலும்
 இக்கரை இக்கரை எனைச்சேர் எனுமே!

71

கழுத்தில் அணிகின்ற அங்கவடி - அதுவே திருவைத்
 தெழுத்தை உச்சரிக்கும் செபமாலை. திருவைத்தெழுத்தை
 இடையறாது தியானித்துச் சொல்லுதலால் அம்மாலை, அங்கவடி
 சக்கரம்போல் பன்முறை கைதனில் சுழன்றோடுகிறது. அவ்வாறு
 மனப்பூசனைச் (தியானம்) செய்யும்போதே மாயையானது (மால்)
 நாத்திகத்தை நோக்கி நம்மை ஈர்த்துச் செல்கின்றது. அது மிகவும்
 வக்கிரம், கொடுமையானது.

பரம் உணர்தல்

தம்பியை முன்னோற்கு
 நம்பியே தொழுவிரேல்
 வெம்பிடுங் காலையில்
 எம்பிவேல் வந்திடும்.

72

எம்பிவேல் வந்திடின
 பம்பிய வினையெலாம்
 வம்பிதென் றோடுமே
 சம்புவும் தோன்றுமே.

73

சம்புவும் தோன்றுமேல்
 வம்புகள் வசையுடன்
 தும்புறும் தோடமும்
 தும்மென ஓடுமே.

74

தும்மென ஓடுமேல்
 தம்முளே இருப்பவன்
 தம்முளே ஒளிவிடத்
 தம்முணர் வார்களே.

75

சிவசிவ

சிவசிவ என்றிட சிந்தனை குவியும்
சிவசிவ என்றிட ஆங்கது விரியும்
சிவசிவ என்றிட விரிந்தது மலரும்
சிவசிவ என்றிட மலர்ந்தது சிவமே!

76

உய்தி

சத்தியை வேண்டல் செய்வாம்
சரணவள் பாதம் என்பாம்
பத்திதான் அவளைப் பற்ற
பரமனை வணங்கல் செய்வாம்
சித்தம தவளே யாக
செய்பூசை சிவனுக் காகும்
இத்தரை உறைநர்க் குய்தி
இதுவன்றி வேற தாமோ?

77

இதுவது என்று சொல்லி
எண்ணறு தெய்வந் தன்னைக்
கதியது என்றே ஏத்தக்
கண்ணுதற் கடவுள் எந்தை
விதிமுறை யாலே செய்யும்
வேள்விபூ சனையாக் கொண்டே
மதியருள் புரியும் என்றால்
மற்றவை வேண்டுங் கொல்லோ?

78

பொருள் : மற்றவை - மற்ற சிறுதெய்வ வழிபாடுகள்

விண்ணப்பம்

மிக்கார் இரக்கம் என்கின்றார்
மிகவும் வல்லார் என்கின்றார்
எக்கா ரணமோ யாமறியோம்
எம்பேத் திப்படு மனநோயை
முக்கா லமுயாம் வேண்டிநின்றும்
முழுவெண் ணீற்றாய்! போக்கிலையால்
முக்கண் நுமக்கு ஏதுக்காம்?
முவா முதலே மொழிவாயே?

79

ஒருகண் அன்பைப் பொழிதற்காம்
 ஒருகண் ஈரப் பார்வைக்காம்
 ஒருகண் துயரை ஒச்சற்காம்
 என்றே அறவோர் அறைவாரே
 குருநிறத் தொருதனிக் கொண்டல்நீ
 கூறும் வேத முதல்வன்நீ
 இருநிலத் துயிர்கட் குயிரும்நீ
 இறைவா யாமும் துயர்படவோ?

80

அம்மா நீயும் சரிபாதி
 அப்பன் உடம்பைக் கொண்டதெல்லாம்
 இம்மா நிலத்தைப் புரந்திடவே
 என்றே யாமும் இருந்தோமே
 எம்மான் பெம்மான் என்றோமே
 ஏன்றான் இன்னும் இரங்கலையே
 அம்மா அப்பா தளர்கின்றோம்
 ஆற்றேம் இனிநீ அருள்வாயே!

81

வடலூர் வள்ளலார்

அறச்சாலையில் இராமலிங்கப்பெருமான் திருவுரு
 முன்னின்று, அன்பர் ஒருவர் “திருவருள்” என்று அடியெடுத்துக்
 கொடுக்கப்பாடியது.

திருவருள் கண்டே திடமெனக் கொண்டே
 அருந்தவப் பித்தனை அன்னைத் - திருவருள்
 ஆக அடைந்தனையால் யாதுமாய் ஆர்ந்திட்டாய்
 பாகம் உடையானைப் பார்த்து.

82

வடலூர் அருகில் மேட்டுக்குப்பத்தில் உள்ள அருள்சோதி விளக்கைப் பாடியது

சோதி விளக்கே சோதி விளக்கே
 சொர்ணத்தழற் பிழம்பாய் ஒளிர்விளக்கே
 சோதி விளக்கே சோதி விளக்கே
 சாதிகள் இல்லைஎன ஒளிர்விளக்கே
 சோதி விளக்கே சோதி விளக்கே
 சொற்பொருள் விளக்கமாய் ஒளிர்விளக்கே
 சோதி விளக்கே சோதி விளக்கே
 சோதியருள் ஆர்களை ஒளிர்விளக்கே.

83

சோதி விளக்கே சோதி விளக்கே
 சொல்லழகு சிவமென ஒளிர்விளக்கே
 சோதி விளக்கே சோதி விளக்கே
 சுத்தஅருள் வெள்ளொளியாய் ஒளிர்விளக்கே
 பற்றுலகோர் வாழ்க்கையிருள் மாய்கவென்று
 பம்புசுடர் தானோங்க ஒளிர்விளக்கே
 கற்றைவார் சடையண்ணல் கருணை வேண்டிக்
 கலுழுகின்றேன் எனவிங்கி ஒளிர்விளக்கே!

84

திருவுற்றார் - இறைமூலம்

இறைவன் திருச்செயல் ஈங்கறி வாரிலை
 இறைவன் திருச்செயல் ஈண்டறி வாரேல்
 உறைவிடந் தோற்றாதே ஊரெங்கும் வாழ்வார்
 மறையிலைக் காயாய் மாந்தர்க்கெட் டாரே.

85

தாங்கிடுவாய்

நாங்களெல்லாம் ஆன்மாக்கள் நங்களுக்கு வாய்த்தசிவ
 பாங்கான வேந்தன்னீ ஆதலினால் - வாங்குடலம்
 நீங்காமுன் மும்மலத்தின் நீசத்தில் முழ்காமுன்
 தாங்கிடுவாய் ஈண்டெம்மைத் தான்.

86

சாயுச்சியம் வேண்டல் - அருள்-வேட்டல்

மானுடச் சட்டையை நீகொடுத்தாய் - அதை
 மாட்டிக்கொண் டுநானும் ஆடிவிட்டேன்
 ஆடிய ஆட்டங்கள் போதுமப்பா - இனி
 அப்பாஉன் பொன்னடி காட்டிடப்பா.

87

ஆட்டங்கள் பாட்டங்கள் பற்பலவே - அதில்
 அல்வினை தொல்வினை ஆயிரமாம்
 ஆயிரம் ஆயிரம் வெவ்வினைகள் - அவை
 அத்துணையும் பெருமூட்டை யப்பா.

88

ஆவது ஏதானும் உண்டுஎன்றால் - இந்த
 அற்பனைச் சின்னாளே வாழவிடு
 ஆட்டங்கள் ஆடாமல் வாழவிடு - சிவ
 பாட்டங்கள் பற்பல பாடவிடு.

89

சிவபுண்ணி யங்கள்பல டெய்வதற்கே - செம்
போதங்கள் நாதங்கள் பொங்கவிடு
மும்மலச் சேட்டைகள் வாசமுமே - இந்த
முடனை அண்டாமல் செய்துவிடு.

90

“சிவசிவ” என்றெனைச் சொல்லவிடு - சிவ
சாத்திரம் சூத்திரம் செய்யவிடு
இத்தனைக் கும்மேலாய் ஒன்றுகேட்பேன் - அதை
ஏளனம் பேசாமல் தந்துவிடு.

91

உன்னை எனக்கென தந்துவிடு - இந்த
ஊத்தனை உன்னெஞ்சில் புக்கவிடு
அடியார்க் கெளியன்நீ ஆகையினால் - இந்த
அற்பனுக் கிவ்வரம் ஈந்தருளே.

92

சத்தியை வேண்டல்

நின்று நினைப்பாடி நீடு நினைந்துருகி
இன்றுநான் ஏத்துகின்றேன் என்தாயே - என்றென்றும்
பார்போற்றும் பத்தனாய் பல்லுயிர்க்கும் அன்பனாய்
சீர்எய்தி உய்யவழி செய்.

93

கலைமகள் அருள்வேட்டல்

கலையெனுங் கடலே கலையெனுங் கடலே
கல்விக்கடல் கடக்கும் கார்நிகர் அருளே
தலைநான் குடையான் விரும்பிடும் தேவியே
தரணியி லனைவரும் முத்தி யடைந்திட
நிலையிசை வீணையைத் நவையறத் தாங்கி
நாதம் எழுப்பிட வேதம் விளைந்திட
மலைநிகர் கலைஎலாம் மாசற அருள்வாய்
வந்தனைச் செய்து வாழ்த்துதும் யாமே.

94

(வேறு)

கலையெனுங் கடலே சிலைநுதற் றாயே
கவிகளின் உளத்தே நிலையது கொண்டாய்
எலையிலான் நிலைகொள் மலைத்தகு கலையை
எம்மிடைத் தருவாய் எழில்மிகு தேவே!

அருளே பொருளே அன்னாய் வருக
 திருவே தருவே தேனே வருக
 போதந் தந்தருள் போதே வருக
 சீதஞ் சேர்மலர் சிகையாய் வருக
 அயன்செய் யுலகு யாவு முய்யப்

பயன்செய் கல்வி புகட்டுவை வருக
 எக்குடி பிறந்தோ ராயினு மீங்கே
 தக்க கல்வி தந்தருள் வாழ்வே
 இன்னான் இனியான் என்றிவண் பாராய்
 முன்னாள் அறிவிலி பின்னாள் அறிவொளி

முன்னாள் மோழை பின்னா ளேறு
 என்ன வாக்கும் ஏர்கலைத் திருவே
 உலகம் உய்ய ஒண்டமிழ் ஒளிர
 அலகில் கலையருள் அன்னாய் அருளே!

95

பச்சை வாழியம்மன் - புகழ்வெண்பா

(பச்சைவாழியம்மன் திருக்கோயில், கடலூர் மாவட்டத்தில்
 மஞ்சையம்பதியில் தென்பெண்ணையாற்றின் தென்கரையில்
 அமைந்துள்ள ஒரு தேவித் திருத்தலமாகும்.)

வெள்ளி மலைக்கரசும் வேயுறு தோளிதானும்
 அள்ளி மகிழ்பூக்க அன்றொருநாள் - துள்ளி
 வலம்வந்து வான்கனி வாங்கியவா அன்னை
 நலம்பாட நின்னருளை நல்கு.

96

வானும் புனலும் வடவைக் கொடுங்கடலும்
 மீனும் கதிரிரண்டும் பார்காலும் - தானும்
 இரண்டற நின்றாளை ஈசனில் பாதி
 திரண்டாளை ஏத்துதுமே தேர்ந்து.

97

தேர்ந்து தெளிவுற்றேன் தென்பெண்ணைத் தென்கரையில்
 ஆர்ந்தே அருள்சுரக்கும் ஆத்தாளைச் - சார்ந்த
 திருவுடையார் தேவருளும் தேவராம் மேலும்
 குருவாம் குவலயத்திற்கு.

98

குற்றம் பலபுரிந்தேன் கூசாத தீவினையேன்
பெற்றம் தழுவுகின்ற பிற்பட்ட - சிற்றினத்தேன்
கோட்டம் தனைத்தட்டிக் கோணாத அன்பருள்வாய்
நாட்டமுற நீயெனக்கு நன்று. 99

நன்று புரிந்தறியேன் நாயன்ன புன்குணத்தேன்
கொன்று பலவுயிரைக் கூசாமல் - தின்றிட்டேன்
இன்று நினைக்கின்றேன் என்றாயே! நின்னருளை
என்றோ எனக்கருள்வாய் இங்கு. 100

இங்கிதங்கள் கூறிடினும் ஏர்மொழியே செப்பிடினும்
கொங்கிதங்கள் தானறியா கோத்தும்பி - ஆங்கதுவாய்
மங்கும் சிறுபொருட்கே மாவேட்கை கொள்கின்றேன்
பாங்குபெறக் காத்திடுவாய்ப் பார்த்து. 101

5 பார்த்து நலம்பலவும் பல்காலும் தந்திட்டாய்
ஆர்த்து நினைவணங்கும் ஆவலினால் - சீர்த்த
தனியன்னை தன்னளிக்கே சார்கின்றேன்; தாயே
இனியென்னைக் காத்தருள்வாய் ஏற்று. 102

6 ஏற்றே எனக்கிங்கு ஏர்கல்வி தான்கொடுத்துப்
போற்றும் தொடைத்தமிழும் போதித்து - மாற்றமிலா
ஆர்வமுடன் பல்பேறும் தந்திட்டாய் ஆதலினால்
சீர்மகளாய் நீயானாய் தான். 103

தானாகித் தண்மையாய் தத்துவங்கள் யாவுமாய்
தேனாகி என்னுளத்தே தித்துத்து - வானாகி
6 புத்தமுதம் தானாகிப் பூத்தானை காத்தானை
நித்தமும் போற்றிடுவோம் நின்று. 104

நாம் போற்ற வல்லமோ நற்கருணை நன்னலத்தை
நாம் போற்ற வல்லமேல் நானிலமும் - நாம்பெறுவோம்
7 கார் பெற்ற தோகைபோல் கண்பெற்ற வான்முகம்போல்
சீர்பெற்று உய்வோம் சிறந்து. 105

பச்சைவாழி யம்மன் பனுவல் ஒருபத்தும்
இச்சையுடன் நாடோறும் ஏத்துபவர் - விச்சை
பலகற்றுப் பாங்கான பேறுபெற்றுப் பாரில்
8 நலமுற்றும் எய்திடுவர் நன்கு. 106

(வேறு)

வாழி வாழி வாழி வாழி
 வாமை பச்சை யம்மையே
 ஊழி தோறும் ஊழி தோறும்
 உலகைக் காத்து வாழியே
 வாழி வாழி வாழி வாழி
 வாய்மை பக்த கோடியே
 வாழி வாழி வாழி வாழி
 வாமை பச்சை யம்மைதன்.

107

கீர்த்தி பாடிச் சீர்த்தி பாடி
 வாழி வாழி வாழியே
 வாழி வாழி வாழி வாழி
 வையம் என்றும் வாழியே
 தையின் திங்கள் தோற்றும் நாளில்
 தாழ்வு ஏதும் இன்றியே
 தாழி வைத்துப் பொங்கல் இட்டுத்
 தையல் தம்மை ஏத்துவாம்.

108

பம்பை உடுக்கை பழுதில் மேளம்
 பம்பி ஆர்த்து ஒலிக்கவே
 அம்ப ரத்து தேவ கீதம்
 அதிர்ந்து எங்கும் முழங்கவே
 சம்பு நாதன் சப்த நாதன்
 சார்ந்து கேட்டு மகிழவே
 இம்ப ரத்து பத்தர் நாமும்
 ஏத்திக் கூடி வாழ்த்துவாம்.

109

வேங்கடக் குறவஞ்சி

வடக்குமலை முடக்குமலை
 எங்களது மலையே
 வடமலையோன் வாழ்வதுவும்
 எங்களது மலையே
 அரவரசன் பெயர்கொண்ட
 மலையெங்கள் மலையே
 ஆதிமூலம் ஆனபொருள்
 ஆர்ந்தருளும் மலையே.

110

செக்கச் சிவந்தமலை
 எங்களது மலையே
 செந்தமிழின் வடவெல்லை
 எங்களது மலையே
 அரம்பையரும் ஊர்வசியும்
 ஆடிவரும் மலையே
 அரம்பைமுதல் முக்கனியும்
 அளித்திடுநல் மலையே.

111

காரணவும் ஏழுமலை
 எங்களது மலையே
 கண்ணபிரான் வாழ்வதுவும்
 எங்களது மலையே
 முல்லைமலர் முகிழ்ந்துமணம்
 வீசுகின்ற மலையே
 முல்லைநில முகுந்தனவன்
 நின்றருளும் மலையே.

112

அன்பர்களின் குடிசிறக்க
 அவதரித்த அண்ணல்
 இம்பர்களும் உம்பர்களும்
 ஏத்தஅடி நின்றான்
 அந்தமலை கந்தமலை
 சொந்தமலை யாமே
 அன்பரெலாம் போற்றிடுநல்
 வேங்கடவன் மலையே!

113

தலைவி கூற்று

பார்போற்றும் மலைஏழின்
 பச்சையெழில் பம்பப்
 பண்ணாரும் மறையொலிகள்
 பக்கமெலாம் சிதற
 கோவிந்தா கோவிந்தா
 என்றுமலை ஏறிக்
 கோபுரங்கள் பலகடந்து
 கொற்றவனைக் கண்டேன்.

114

கார்மேக வண்ணனவன்
 உள்ளங் கவர்கள்வன்
 கண்ணார்க் காணயிலே
 கைவளையல் நெகிழ்ந்தேன்
 பண்ணுதும் செவ்வாயின்
 பவளஇதழ் கண்டேன்
 பருகிஇதழ் சுவைப்பதற்கே
 பக்குவப் பட்டேனே.

115

பையபையப் பெண்மையெலாம்
 பறந்தோடக் கண்டேன்
 உய்யஉய்ய கோவிந்தனை
 ஒன்றுதலைப் பட்டேன்
 கோவிந்தா கோவிந்தா
 எனக்கூவி நின்றேன்
 கோவிந்தனும் வந்துவிட்டான்
 தந்துவிட்டான் தனையே!

116

திருவேங்கடத்தானே

பிள்ளைப் பருவத்தே
 பிரியமுடன் உனைவணங்கிக்
 கொள்ளைமகிழ் உள்ளத்தால்
 “கோவிந்தா” எனத்துதித்தேன்
 செங்கருடன் ஏறிவரும்
 செம்பொருளாம் உனையெண்ணி
 செங்கருடன் பலகண்டேன்
 சீர்த்தியுனைக் காணேனே!

117

பொங்குகின்ற அன்பினால்
 புண்ணியனே உனைத்தேடி
 கங்குகரை காணாத
 கடலலையில் துரும்பேபோல்
 தங்குகின்ற துன்பத்தால்
 தாங்கொணாத் துயரெய்தி
 வெம்புகின்ற என்னுளத்தின்
 வேதனைதான் அறியாயோ?

118

வேதனைதான் எனக்கென்று

விதித்தனையோ என்செய்கேன்?

சோதனைதான் தந்தாலும்

சோதியனே நினைவணங்கும்

சாதனையை நான்மறவேன்

சத்தியமாய்ச் சொல்லுகின்றேன்

பாதமலர் பற்றிடுவேன்

பைந்துழாய் மார்பானே.

119

காதாடும் குழைகாண்பேன்

கண்ணாடும் செவிகாண்பேன்

போதாடும் குழல்காண்பேன்

பொலிவாடும் சீர்காண்பேன்

வாதாடும் என்னுளத்தில்

வந்துநீ குடிபுகுந்து

தீதோடச் செய்திடுவாய்

திருவேங் கடத்தானே.

120

வெண்பா - ஒரு மூன்று

பாங்கான வேங்கடனைப் பாடிநித்தம் போற்றிடுவார்

தீங்கெல்லாம் ஓடும் திருவாரும் - ஓங்குபுகழ்

சேர்த்திடுமே சேராத கேளெல்லாம் சேர்ந்திடுமே

சார்ந்திடுமே பேறெல்லாம் சார்ந்து.

121

சார்ந்து பலஇன்னல் சங்கடங்கள் வந்திடினும்

சோர்வுறுதல் செய்யன்மின் சொன்மினவன் - ஆர்ந்தபுகழ்

வாழ்ந்திடுவீர் ஆண்டுபல வானவரும் தாமேத்த

ஆழ்திடுவீர் வேங்கடவன் பால்.

122

பால்சங்கம் கைகண்டேன் பைந்நாகம் தான்கண்டேன்

நாள்சங்கம் ஊதயிலே நானெழுந்து - மால்நீங்கி

நாதனைக் கேசவனை நாரணனைப் பஞ்சவர்க்குத்

தூதனைப் போற்றிடுவேன் தோய்ந்து.

123

கண்ணபிரான்

கார்பூத்த வண்ணனே கண்ணனே கற்பகமே
சீர்பூத்த நிற்பெருஞ்சீர் செப்புதற்கு ஆமோதான்
பார்பூத்த அண்டங்கள் பயந்திட்ட பல்லுயிர்கள்
சீர்தூக்கிப் பாடுகின்ற செம்பொருளே கோவிந்தா. 124

ஆயிரம்தான் கற்றாலும் ஐயாஉன் சீர்பாடப்
பாயிரம்தான் இலையென்று பகர்ந்திடுவேன் நாளெல்லாம்
ஆயிரம் நாவுடையான் ஆதிசேடன் அவன்தானும்
ஆயிரம்நாள் பாடினும் அடங்காத புகழுடையாய். 125

“கோவிந்தா” என்றிறைஞ்சிக் கொற்றவனைக் கும்பிட்டால்
கோவிந்தன் யாவும் கொடுத்திடுவான் - மாவிந்தை
பேறெல்லாம் பேர்கேட்டு வந்திடுமே பேருலகில்
ஏறுபோல் வாழ்ந்திடுவார் ஈண்டு. 126

(வேறு)

கார்பூத்த கண்ணனைநான்
கருத்தில் தாங்கி
ஏர்பூத்த அவழைகை
எண்ணி நின்றேன்
தார்பூத்த அவனாகம்
தன்னில் ஆடும்
ஆர்துளவாய் ஆகேனோ?
ஆவேன் அன்றோ! 127

மாலுடன் மல்குதல்

தானானான் தானானான் நானானான் நானானான்
நானும்தான் தானானான் தானும்தான் - நானானான்
தேனானான் பாலானான் தித்தித்தான் தித்தித்தான்
கோனானான் வேங்கடவன் காண். 128

குருநாதரைப் பாடியது

திருவா வடுதுறை ஆதீன வித்வான்
திருவாழ் தருமார்பன் தேவன் - குருவாகித்
தேனும் கரும்பும் கசக்கத் தமிழ்தந்தான்
வானாய் உயர்ந்தான் வளர்ந்து. 129

(ஆதி குருநாதர் - திருவாழ்மார்பன் - தேவன்குடி ஸ்ரீனுவாசாச்சாரியார். இவர் கடலூர் மஞ்சையம்பதி புனித ஜோசப் உயர்நிலைப்பள்ளியில் தலைமைத் தமிழாசானாகப் பணியாற்றியவர். மேலும், திருவாவடுதுறை ஆதீனப் புலவராகத் திகழ்ந்தவர். இவர் மைலாசல மாலை, பொழிலழகு போன்ற அரிய இலக்கியங்களைப் படைத்துள்ளார். அவை சங்கத்தமிழ் நடையை ஒத்தவை)

எனக்கோர் ஆசான்

ஆசான் எனக்கொருவர் ஆர்புகழால் மேம்படுவார்
தேசார் மு.வையவர் தீந்தமிழின் - தேசிகனார்
ஆங்கவரின் பாதமலர் ஆர்வமுடன் சூடுதலால்
பாங்காவேன் அன்னவர்க்கே பார்.

130

(தமிழ்ச் சான்றோர்பால் ஆற்றுப்படுத்திய குருவாணர் மு.வை.ஐயா தருமை ஆதீனப்புலவர். இறையனார் அகப் பொருட்கு விளக்கம் தந்த பெரியவர்.)

திருவாவடுதுறை ஆதீனப் புலவர்
பேராசிரியர் சித்தாந்தவித்யாகுரு மதுரகவி
தா.ம.வெள்ளைவாரணம் ஐயா அவர்களைப் பாடியது.

அந்தமிலா ஈசனவர்

அளித்த குருநாதர்

ஆர்ந்தபுகழ் தமிழ்க்கடலை

நீந்திக் கரைகண்டார்

இந்தான தமிழ்மொழிதான்

ஏற்றமுற வேண்டி

ஈங்கிவண்தான் மாரியென

வாரியென வந்தார்.

131

உலகமொழி அத்துணைக்கும்

உயர்ந்ததனித் தமிழின்

ஊங்கழகு பாங்கழகு

ஒண்ணழகை யெல்லாம்

எண்ணியெண்ணி ஏதமற
 எடுத்துரைத்த லாலே
 ஏற்றுணர்ந்த மாணவர்தாம்
 எண்ணிலடங் காரே.

132

ஐயரவர் தாமவெள்ளை
 வாரணனார் அருளும்
 ஒப்பிலுயர் சித்தாந்த
 ஒன்பொருளாம் அதனை
 ஒங்குயர்த்த கயிலாயர்
 செவிமடுப்ப தானால்
 ஒவையென் றாசானை
 அடிபணிதல் கடனே.

133

ஆசானைக் காண அவாவுதல்

அன்பின் உளந்தான் அதுநாளும்
 ஆன்ற பெருமை ஆசானைப்
 பண்பிற் காணும் பான்மையினால்
 பாடுங் கவிதை இதுவாமே!
 எண்ணிக் குதித்துக் கதித்தோடும்
 ஏழை ஆவின் கன்றேபோல்
 என்றாய் தாமஐ யாவை
 என்கண் காணா தேங்குவதே.

134

ஏங்கும் கண்காள் ஏங்கற்க
 எளிதில் துணையொடு செல்வம்யாம்
 சங்கத் தமிழ்வலர் சற்குருவை
 சார்ந்தே ஐயம் தவிர்த்திடலாம்
 தங்கத் தமிழைத் தருவாரின்
 தாளே துணையாக் கொண்டிடலாம்
 துங்கத் தமிழின் தூய்மைதனைத்
 துளங்க விளங்கக் காத்திடலாம்.

135

பொருள்

உதவுதலின் பயன்

அன்பர்க் குதவுவார் ஆன்ற இசைபெறுவார்
இன்பமுறும் இவ்வுலகில் ஈண்டு.

1

தமிழ்மொழி

தமிழே தாயே தனிநறுந் தேனே
அமிழ்தே தமிழே! தமிழமிழ் தமிழ்தே!

2

பொருள் : தமிழமிழ் தமிழ்தே - தமிழ் அமிழ்து அமிழ்தே

தமிழின் சொல்லழகு

முன்றென முற்றிய மூவா உலகத்து
: தோன்றிய தென்மொழி தேனதாம் - ஆன்ற
அமுத மனையவித் தீந்தமிழ்ச்சொல் ஏரைக்
குமுதமும் வெட்குமெனக் கூறு.

3

தாயுந் தமிழும்

: ஈன்றெடுத்த தாயும் இருந்தமிழும் சீர்தூக்கில்
ஈன்றாளின் இன்தமிழே ஏரென்பேன் - சான்றுரைக்கில்
தாயென்பாள் செல்வமிலை என்றால் தயங்குவாள்
ஆயினஃதில் தாய்த்தமிழ்க்குத் தான்.

4

எங்கட்கோர் ஏர் விளக்கே

முத்தரையன் தந்திட்ட மெய்ம்முருகு மெல்லியலே
இத்தரையேம் எங்கட்கோர் ஏர் விளக்கே - சித்திரையின்
தண்ணிழலே தண்ணளியே தண்ணமுதே தண்டமிழே
கண்ணில்லேம் நீ யில்லாக் கால்.

5

தேவருண்மைக்குக் காரணம்

முத்தான முத்தமிழே மூப்பில்லாச் செந்தமிழே
தீத்திக்கும் தெள்ளமுதே தீந்தமிழே - சித்தான
தேவாதி யாவருமே தேனுன்னை யுண்டன்றோ
சாவாதி ருந்தார்விண் சார்ந்து.

6

தமிழ் கற்கும் தமிழர்

கால்தொழிலே செய்திடினும் கண்டுதமிழ்க் கற்றோர்
ஆல்போல்வார் யாவர்க்கும் மேலாவர் - சேல்கண்ணாய்
கால்கலிங்கக் கந்தையது கையகல மானாலும்
சால்காக்கும் நல்லுடம்பைச் சார்ந்து.

7

தமிழின் பெருமை

அலைக்கதிர் சுடரே
அருந்தமிழ் அறிவே
கலைபயில் கடலே
கவின்தமிழ் பரப்பே
மலைத்துணை மாண்பே
மாத்தமிழ் வானே
இலைவிலை உனக்கே
இருந்தமிழ்த் தேவே!

8

தமிழின் சுவை

கன்னலின் பிழிந்த சாறோ
கனிந்தநற் கனியின் சாறோ
நன்னருங் கண்டின் சாறோ
நயப்படு பனையின் சாறோ
பாங்குறு தமிழ்சேர் நாட்டில்
பாவலன் நாவிற் பொங்கும்
ஓங்குறு கவிப்பே ரின்பம்
உரைத்தவர் இல்லை கண்டர்!

9

தமிழ் மகன் கூற்று

தாயெழில் தமிழென்றான்
 தாவில்சீர் புகழென்றான்
 ஆயிரம் பல்லாண்டு
 அதன்முன்னே பிறப்பென்றான்
 தோயுறு நறையே யொக்கும்
 தொல்புகழ் தமிழேயென்றான்
 பாயுறு வேல்வரினும்
 பார்த்தகண் இமையாதென்றான்.

10

யாது பயன்

நாட்கள் பலவாக நானிருந்து யாதுபயன்
 கேட்பீர் உலகீர்காள் கேட்டபின்பு - நாட்டிற்கோ
 நல்லசீர் வீட்டிற்கோ நற்புகழ்தான் சேர்த்தேனா
 அல்லவே ஆர்தமிழே ஆய்ந்து.

11

கூற்றம்

எண்ணெழுத் தென்றோழன் ஏற்புடைய எந்தைசீர்
 தண்ணறமே தார்வேந்தன் தண்ணளியில்-பண்வாய்
 நிறையே பயந்தநல் லம்மை படியில்
 இறையே எவையு மினி.

12

உண்மை உயர்வு

உண்மை எனும்நல் திண்மைதனை
 உலகோர் யாரும் உணரும்வகை
 பன்மை பயின்று பயன்பெறுமின்
 பலரும் இசைக்க பண்புறுமின்
 அழைமின் அழைமின் யாவரையும்
 அறைமின் அறைமின் வாய்மைதனை
 பிழைப்பில் வாய்மை பேணியதால்
 பெற்றான் புகழ்அரிச் சந்திரனே.

13

துரிசில் தூய செம்மனத்தான்
 தூய வாய்மை நெறிநின்றான்
 தரியான் உயிர்க்கோர் ஊறென்றால்
 தனிநின் றேயத் துயர்துடைப் பான்
 பரிதி பாற்படும் பார்மிசையே
 அரிதின் பெற்றான் அரும்புகழே
 கரிகொள் நாடன் கருத்தன்கொல்
 அரிச்சந் திரன்எனும் அருளுடையான்.

14

ஈயாதார் இழிவு

ஈயாத புல்லரும் ஈச்சமும் சீர்தூக்கில்
 ஈயாத புல்லரில் ஈச்சம் - சாயாதே
 ஈயா தவரை இகழ்வார்கள் ஈச்சையை
 வாயால் சுவைத்திடுவர் தான்.

15

கொத்துமல்லி, கறிவேப்பிலை பித்தநோய்க்கு

சித்தங் குளிர்வித்துச் சீதம் மிகப்பெருக்கிப்
 பித்தம் உகுவித்து பேதமதை - எத்திடுமே
 நித்தம் நடுப்பகலில் நெற்சோறு தன்னோடு
 கொத்துகறி வேப்பிலையைக் கொள்.

16

எந்த நாளோ?

நன்னெறி என்பது நவிலவும் பாலதோ
 சின்னெறி யவரால் செப்பவும் பாலதோ
 நாத்திகம் பேசும் நாட்டவர் தம்மை
 ஆத்திகர் ஆக்கும் அருமருந் தன்றோ?

ஊத்தைய ரென்ன ஒருசில ரவரால்
 சாத்தப் பெறினும் சாலவும் நல்லோர்
 எனும்புகழ் அதனை ஈந்திடு மன்றோ?
 மனம்பட விதனை மனத்தகத் திருத்தி
 வனத்திடை வாழ்ந்து வன்செய லாற்றும்

சினமுடை விலங்கின் செய்கையின் நீங்கி
 அன்பால் அருளால் அருந்திறல் அதனால்
 இன்பால் யாண்டும் ஏர்பட வாழும்
 அந்த நாளை யளித்திடு நாளும்
 எந்த நாளோ? இசைமின்
 இந்துமத போதத் தெழிலிலங் கிடவே!

17

காசு (பணம்)

காசென்ற பேர்படைத்தாய் காரணங்கள் சொல்லக்கேள்
 ஆசையுடன் தேடிடினும் ஆங்கவர்க்கே - கூசாமல்
 பாசமும் நீயாவாய் பண்பருளைப் பாதித்துக்
 காசாவாய் நீயவர்க்கே காண்.

18

பொருள் : காசாவாய் - குற்றமாவாய்

நோய் கண்டோன் கூற்று

பச்சை பறங்கிக்காய் பாங்காய் பாகற்காய்
 கச்சை கதலிக்காய் காழ்சேர்ந்த - மொச்சைக்காய்
 செச்சை அவரைக்காய் சேர்முள்ளு கத்தரிக்காய்
 இச்சை எமக்கென்றும் இல்.

19

பாரதியார் பனுவல்கள்

தேம்படு தீஞ்சுவைத் தண்டமிழ்த் தாதையார்
 மேம்படு மேதையார் மென்றமிழ் - தீம்படப்
 பாடினார் பாட்டின் புகழ்தனைப் பாடிட
 நாடினேன் நால்வாய்த் துணை.

20

பாரதி பைந்தமிழ்ப் பாவலர் யாத்தநல்
 கூரிதம் நூல்களைக் கொண்டலிப் - பாரதம்
 பெற்றது பீடுடைத் தாதலான் எஞ்ஞான்றும்
 கற்றோர்க் கிவர்நூல் கரும்பு.

21

பாவரசர் பாரதியார் பாக்களெல்லாம் பாரதத்தில்
 காவதனைக் காத்திடுநல் கார்முகிலோ - பூவதனில்
 பொங்கியெழு பூசலினைப் போக்கிடுநல் போர்ப்படையோ
 பொங்கும் பொலிவே பொருள்.

22

ஆற்றொழுக்கு கண்டேன் அடிதொடை சீர்கண்டேன்
மாற்றில் மணிநடையுங் கண்டேனான் - ஊற்றாம்
அவர் கவிதை அத்தனையும் ஏற்ற பெரியீர்
நவில்வீர் கவிதை நயம். 23

கார்க்கடலை ஆர்த்தெடுத்துக் கக்குகின்ற கொண்மூ போல்
ஏர்தமிழால் ஒன்பனுவல் ஏதமற - ஆர்கவென்று
பார்மீது பண்பாட்டு பாடினார் பண்பாட்டை
யார்தாம் புகழார் அகழ்ந்து. 24

தேமாரி கொட்டலெனத் தெள்ளுதமிழ் தாம்பாடப்
பாமாரி வாய்ப்பட்ட பைந்தமிழர் - மாமாரி
பால்பட்ட மாணப் பயிரெனவே பாரிலிவண்
சால்புற்றார் சாலச் சிறந்து. 25

பந்தம் அடிதொடை பாலினங் கூறிய
எந்தை புலவர் இவர்க்கிணை - சிந்தைசெய
யார்க்கும் அரிதே அவர்ச்சொல் அதற்கிணை
யாரோ புகல்வார் அறை. 26

தொல்லைத் துளங்கல் தொலைந்திடச் செய்யுமே
எல்லை மருவாத இன்பமும் - நல்குமே
செய்ய கவிதையின் செம்மை நெறிப்படிந்
உய்யுமே ஞாலம் உவந்து. 27

எழுத்தசை சீரிவை ஏன்றுடன் தோன்ற
பழுதறப் பாடிய பாட்டின் - விழுப்புகழ்
பொன்றா துலகில் பொதுமை பெறத்தகும்
என்றாம் இதிலையம் ஏது? 28

பார்பெற்ற பூபதியோ பண்கேட்ட சேடனோ
தார்பெற்ற மங்கையோ தண்டமிழின் - சீர்கொட்டும்
பாரதியார் பண்கேட்ட பாவலர்போல் பாங்குடையார்
பாரதத்தில் யாரோ? பகர். 29

விதி ஏட்டைக் கிழிப்ப தென்றாள் (ஒளவை)

அந்திப் பொழுதினிலே யொருநாள்
ஆதவன் மறையும் வேளையிலே
இன்பம் தருவ தென்றாள் அது
ஈதல் ஒன்றே யென்றாள்
உவகை தருவ தென்றாள் அது
ஊக்கம் அளிக்கு மென்றாள்
எழுமைக்கு மேற்ற தென்றாள் விதி
ஏட்டைக் கிழிப்ப தென்றாள்
ஐயம் புகுத லொன்றே மிக
ஒண்மை கெடுக்கு மென்றாள்
ஒதினாள் நீதிபல ஒருதனி
ஒளவையாம் கௌவையில் பாவரசி.

30

ஈகையே வாகை

கடையேழு வள்ளல்தம் கொடுக்குந் தீரம்
காசற செப்புதற்கோர் கம்ப னில்லை
மடையேழு திறந்திடினும் கடல்கள் மங்கா
மாசற்ற அவர்புகழும் கடலை மாணும்
படைநான்கு சூழ்ந்திடினும் தங்கு தற்குப்
பம்புநிழல் தந்துதவும் ஆலே போலத்
தடையேது வந்திடினும் தயங்க மாட்டார்
தாமீகை செய்தலையே தலைமேற் கொள்வார். 31

சுந்தரத்தால் எதுவரினும் சுகமென் றோரார்
சோர்விலா ஈகையொன்றே சொர்க்க மென்பார்
அந்தரத்தே வானாள் அழைப்ப ரேனும்
அதுஓரார் அறமொன்றே சீரி தென்பார்
சிந்தையாம் பொற்குடத்தில் ஈகை யன்பு
சிந்தாது மிகநிறம்பிச் சிறக்கும் வண்ணம்
முந்தார்வம் முடுகியெழ வம்மின் வம்மின்
முதுரையின் வழிநின்று அறங்கள் செய்மின். 32

ஈயுங்காலை-அன்பின் வழி

நெஞ்சகந் தன்னிலே என்றும்
வஞ்சகம் நீங்கிட வாழ்வீர்
சஞ்சலப் பேயினை இன்றே
சாய்த்தே யொடுக்குதும் வாரீர்.

33

நல்ல தென்றால் பொருளென்ன
நாமதை யோசிக்க வேண்டாவோ
அல்லல் தரும்செய லெல்லாம்
அம்பினும் கொடியது அன்றோ?
பொல்லாத வன்சொல் அதனைப்
பொன்றினும் புகன்றிடல் வேண்டாம்
மல்லாம் வளம்பல மல்கிட
மண்டி உழைத்திட வாரீர்.

34

நில்லா உலகிதை நம்பி
நீண்ட நெடுஞ்சினங் கொள்வீர்
சொல்லால் முழங்கிப்பின் சோர்வீர்
சொன்னால் கேட்டிட மாட்டீர்
நல்லோர் நல்லோ ரென்றெண்ண
நசைப்பு சிறிதும் உமக்கில்லை
சொல்லத் தகாச்சொல் சொல்வீர்-பின்
சோம்பி மரமாய் கிடப்பீர்.

35

வல்லவ ராவதும் நீரே - மிக
நல்லவ ராவதும் நீரே
பல்லிளித் தென்பயன் கண்டீர்
பல்பொய் பேசின கண்டீர்
எல்லையில் லாயின்பங் காண்பீர்
இரப்பவர்க் கியன்றதைச் செய்மின்
ஒல்லை உமக்கில்லை கண்டீர்
உவக்கப் பலநன்மை செய்மின்.

36

“சல்லி சிலபோடு சாமி நான்
 சக்கரை வாங்கனும் சாமி
 சில்லரைப் போட்டிடு சாமி நான்
 சினிமா செலவேனும் இன்றே
 நல்ல துணிமணி வாங்க
 வல்ல ஒருதொகை வேண்டும்
 சொல்லால் மறுக்காதே சாமியுன்
 சொக்காயி லுள்ளதைப் போடு.”

37

என்றதி காரமாய் கேட்பினும்
 ஏசாமல் எதானும் செய்மின்றீர்
 நன்றாம் இன்ன பிறவற்றை
 நயந்தே நாட்கள்பல செய்வினேல்
 ஆன்றோர் அகத்தினில் வாழ்வீர்நீர்
 சான்றோ ரவராகி ஆருங்காண்
 மன்றாடி ஐயனும் வாழ்த்தவே
 மாபெரும் பேறுகள் வாய்க்குமே.

38

கையினில் உண்கல மேந்தியே
 “காதடைக் குதந்தோ!” என்பவர்
 வையினும் கோபிக்க லாகாது
 வன்மொழி கூறவுங் கூடாது
 பொய்யினில் பொய்ப்பல பேசினும்
 பொல்லாங் கவர்பாலே காணினும்
 மெய்யே மனம்பொறுத் தாள்வினேல்
 மேதினி மெச்சிடும் பாரீர்காண்!

39

ஒன்றுபட்டு வாழுதற்கே

பம்புசுடர் நற்றமிழைக் கற்றிட் டாலும்
 பாராளும் பெருமிதத்தைப் பெற்றிட் டாலும்
 வம்பிலா உயர்வுற்று வாழ்ந்திட் டாலும்
 வான்தனமும் ஒண்பொருளும் வந்திட் டாலும்
 இம்பர்மனைப் பண்பதனைத் தமிழ் னின்றே
 ஏன்றுடனே இழந்துவிட்டான் என்ன செய்வான்
 தம்மாட்டு அன்புடையார் தம்மை யெல்லாம்
 தம்பியென் றழைத்தாரே நோக்க மென்ன?

40

தும்பில்லா அன்புடைய தமிழ் ரெல்லாம்

அண்ணாவென் றழைத்தனரே யாது பொருள்தான்
தெம்பெல்லாம் நனிசிறந்து திகழ வேண்டி

தெரிந்துரைத்த அறிவுரையைத் தேர்மின் தேர்மின்
வண்ணத்தால் எண்ணத்தால் மாறு பட்டு

வாழுகின்ற தமிழ்ரெல்லாம் தமிழர் நாட்டில்
கண்ணிரண்டும் ஒற்றுமையாய் இயங்கு மாபோல்

காழ்ப்பின்றி வாழுதற்கே உணர்மின் னீரே! 41

சோலைக்கு

(“சோலை” என்ற திங்கள் இதழிற்குக் கவிதை யொன்று
கேட்க, “சோலை” இதழை நடத்துவார்க்கு எழுதியது.)

சோலைக்கு ஓலைபோக்க வல்ல னல்லேன்

சும்மா இருப்பதற்கு மனமு மில்லேன்

சேலைக்குச் சீரான கரையே போல

செஞ்சோலை இதழக்கோர் கவிதை நான்தான்
தனித்தமிழில் கவிபாடத் தாளம் போடும்

தான்தோன்றித் தனமுடையேன் திடமு மில்லேன்
இனித்தமிழில் சொல்லெடுத்துப் பாடக் கேட்டே

இன்பமுறு நிகழ்விதனை எண்ணிப் பார்மின். 42

வருவாய்தான் தமிழ்ப்பாடல் என்று நாளும்

வாழ்கின்ற பாரதியார் பாங்கா யோர்நாள்

தெருவழியே செல்லுங்கால் தேவர் போலத்

தெள்ளுதமிழ்க் குள்ளச்சாமி எதிரே வந்தார்

வாமநெடு முதுகதனில் வண்ணான் போல

வலுமுட்டை சுமப்பதென்ன சொல்லீ ரென்ன

சேமநெடுந் தமிழ்க்குருவாம் குள்ளச் சாமி

செம்முறுவல் கொண்டிதனைச் செப்ப லுற்றார். 43

பைந்தமிழைத் தட்டுகின்ற பாரதி ஐயஇப்

பாரிலுள்ளோர் பார்ப்பதெல்லாம் புறச்சு மையே

அந்தமிலா பாவச்சுமை அதனை மக்கள்

அடுத்துதினம் சுமக்கின்றார் ஐயோ அதனைப்

பிறரறிய சொல்லுதற்குப் பேதிக் சின்றார்
 பித்துலகோர் செய்கையிது அறிதி யென்றார்
 அறமறிய மொழிக்கேட்ட பாரதி யண்ணல்
 அடையமொழி பொருள்பலவும் அறிந்தா ரம்மே! 44

பாப்பாவைப் பார்த்து

ஈரங்கொண்ட நெஞ்சினாய் வாவாவா
 என்னைக்கண்டு துள்ளிக்கொண்டு வாவாவா
 பட்டுடல்தான் அழகுபூக்க வாவாவா
 பாட்டையெல்லாம் கேட்டிடுவேன் வாவாவா
 சிட்டுபோல் சீக்கிரமே வாவாவா
 சேர்த்துவுன்னைக் கட்டிக்கொள்வேன் வாவாவா
 கட்டிவெல்லம் நீயெனக்கு வாவாவா
 காய்ந்தபாகு நானுனக்கு வாவாவா. 45

காந்தி புகழ்வெண்பா

காந்தி புகழ்வெண்பா கற்கண்டை யாம்பாடச்
 சிந்தனையில் ஊற்றாய் செறிவானை - இந்தின்
 இளம்பிறை யென்ன எயிற்றானை என்றன்
 உளமே நயந்துநீ யோது. 46

பள்ளிச் சிறுவனாய் தாம்பயின்ற பண்டொருநாள்
 பள்ளித் தணிக்கையார் போந்திடவும் - உள்ளிச்சில
 ஆங்கிலச் சொற்கள் எழுதப் பணித்தலுமே
 பாங்கின்றிச் செய்தார் பிழை. 47

பள்ளிக் குருவாணர் தம்மாணி செய்தபிழை
 தள்ளித் தரம்பெறவே தாம்நினைந்தார் - வெள்ளிபோல்
 பிஞ்சாம் உளமுடைய பேதைச் சிறுவர்க்கு
 நஞ்சு வழிகாட்டி னார். 48

பக்கத்து மாணவனைப் பார்த்திடுநீ பம்புபிழை
 விட்டெழுது என்றலுமே பொய்யறியார் - தக்கோர்கொள்
 தூய்மை நெறியளிக்கும் தூசில் துணையாம்நல்
 வாய்மையே கண்டார் வலி. 49

மதமென்றால் ஏதென்பார் மல்கும் மதத்தை
இதமென்றால் மக்களுள் ஈண்டுப் - பதரென்பார்
பார்த்தாலே பாங்குறுவோம் பையவவர் பீடதனில்
ஆர்ந்திடுவோம் காந்தியமாய் ஆங்கு.

50

சாதி எனப்பிறர் சாற்றினால் சார்வதற்கு
நாதி இலையென்பார் நாத்திகத்தின் - தாதியென்பார்
பேதிலா சோதியனைப் பிஞ்ஞகனைப் பேசற்கு
சாதியிலை என்பார் சார்ந்து.

51

அருளும் பொருளும் அமுததுவாய் கண்டார்
திருவும் பொருளும் திருவில் - பொருளென்பார்
அருளறம் சேர்ந்தே அடுத்ததே யன்ன
இருந்தார் இடர்களைந்தார் ஈண்டு.

52

நண்பன் அவர்க்கொருநாள் நல்லாட்டின் ஊணதனை
உண்பித்தான் உள்ளம் உளைந்திட்டார் - பண்பை
பயந்ததாய் மாட்டு புகன்றிட்ட வாக்கை
பெயர்த்ததால் பீதுற்றார் பின்பு.

53

காலனே வந்திடினும் காலம் தவறாதார்
காலத்தே வந்திடுவார் காலத்தின் - சீலத்தை
கண்டறிவார் காரிருளைக் கீண்டும் கடிமின்னாய்
ஈண்டுற்றார் ஈடிலா தார்.

54.

எவ்வுயிரும் இன்பமுற இல்லறம் ஆற்றினார்
அவ்விதமே பாரோரும் வாழ்கவென - பவ்வஞ்சுழ்
பாரதனை ஊக்கினார் பாரதத்தை ஆக்கினார்
சீரதனைச் சேர்த்திட்டார் சென்று.

55

அடிமைத் தளைநீக்கி அல்லலைப் போக்கிக்
குடிமை தனைக்கொடுத்த கோனாய் - படிமிசை
வாழ்ந்திட்டார் வையம் புரந்திட்டார் வள்ளல்காண்
ஆழ்ந்திட்டார் நம்முளத்தே ஆர்த்து.

56

**நோயுற்று வருந்தும் தன் கொழுந்த மருந்து
வாங்கிவர சலித்தனள் தன்னைப் பாடியது**

அருந்துயர் நோயால் வருந்துவோர்க் கெல்லாம்
மருந்தினை வழங்கும் மருத்துவ ரில்லம்
இருநாட் செல்லலை அறுநாட் செல்லலை
ஒருநாட் சென்றனை இருங்குணத் தழகி.

மருவிய அன்பும் மாண்புறு பண்பும்
அருவியாய் மல்க அடைந்தநின் கேள்வன்
உடல்நோ யுற்று திடமும் இழந்து
உண்கூழ் நீக்கி உலக்குங் காலை
அலுத்தனை மாதோ! அடுக்கா துனக்கே!

57

துறவு

மாசறு மும்மணி யொன்றால் முறைபடத்
தூசறு தூய்மை துறவையாம் - காசறப்
பாடுநற் பாட்டைச்சீர் பாவுடன் பாடிடப்
பாடுவன் பிள்ளைப் பதம்.

58

கறையில் துறவைக் கவின்பெறப் பாடும்
நிறைவில னாயினும் நெஞ்சாம் - துறையதில்
விஞ்சும் விருப்பால் விளம்ப விழைகுவன்
அஞ்சொற் கிளியெனவே ஆர்த்து.

59

நூல்

சாற்றக் கேண்மின்! சாற்றக் கேண்மின்!
தூற்றா விழுப்புகழ் துறவற இயலைப்
போற்றுவார் போற்றும் பொற்பார் அறத்தைச்
சாற்றக் கேண்மின்! சாற்றக் கேண்மின்!

நானென்று கூறி நல்வினைப் போக்கி;
எனதென் றியம்பி இருள்வினை ஏற்றுச்
சொல்லற் கரிய அல்லற் பட்டிடும்;
புல்லர்தம் வாழ்வைப் புறத்திட்டு வாழ்தலும்
நாடுநல் லைம்புல விழைவுகள் நாண.

நாடுநற் றிறத்தார் வீடு சார்தலும்
கறைசே ரைம்புல விருப்பைக் கடிந்து
பொறைசே ரொழுக்கம் பொருந்த நின்றலும்
புன்மை இன்பக் கன்மம் பூக்க;
இன்மை யாக்கும் இருவலி யுடைத்தலும்

இகழில் புகழை ஏசற வெய்தலும்
இகழும் பரமும் ஏத்தத் திகழ்தலும்
பிறக்க இறக்காப் பேரருள் பெறுதலும்
சிறக்குந் துறவின் சேர்க்கையா லன்றோ?
புனிதத் துறவுக்கு மாறொன் றுண்டு

இனிமேல் அதனை இயம்பக் கேண்மின்
மைப்பொதி விளக்கனார் மாணவே டத்தினர்;
கைப்பறு உலகைக் கண்டோ மென்பர்
பிழைப்பே இழைப்பர் பின்னாற் பேசுவர்
மழித்தலும் நீட்டலும் மாண்புகள் என்பர்
உம்பர் உலகினின் றிறங்கி
இம்பர்க் கருள்செய வெய்தின ரெனவே!

60

“எனக்கருள் செய்தனை ஈசா இனியென்
மனத்தை அருளால் முகந்து - சினங்காமம்
சேராமல் செய்திடுதி” என்றினறஞ்சும் செந்துறவை
ஆராய்வர் ஆய்ந்திடுவார் ஆசு.

61 |

ஆசையே யுந்த அணிமாதர் தம்மையே யண்டியண்டி
காசையே தந்து கடியிடந் தன்னையே கண்டுகண்டு
மாசையே தேடும் மடமையை மாய்த்தநல் மாண்புடையோர்
தேசையே தேடில் திடப்படும் பூவெனச் சாற்றுவனே.

62

இயற்கைத் துறவும் செயற்கைத் துறவும்

எண்மை யற்ற இயற்கைத் துறவது
எதுவோ எனிலே இயம்பக் கேண்மின்!
ஒருவனும் ஒருத்தியும் உள்ளங் கலந்தே
ஒருமை நீக்கி இருமை யடைந்தே

இருமையும் இகந்த இன்பம் எய்திப்
பெருமை தருதிரு பிள்ளைகள் பெறவும்
பிள்ளையுள் ளத்தே பிஞ்சுநெஞ் சத்தே
கொள்ளை இன்பத்து வெள்ளை வாழ்க்கை
குலவி வளர்ந்து குன்றமா யுயர

அலகில் ஆசை அருந்துயர் வாழ்க்கை
உலகிற் கண்டே உறுந்துயர் தெரிந்து
தன்னல வாழ்வைத் தரணியிற் றாக்கி
நன்னல வாழ்க்கை நவையிலா வாழ்க்கை
இன்பமும் துன்பமு மில்லா வாழ்க்கை

துறவே துறவே மறவேன் மறவேன்
உறவும் அஃதே உற்றேன் இன்னே
என்றறை கூவலே இயற்கைத் துறவாம்
இருவரு மென்றே ஒருவரு முறையாது
மருவி வாழ்ந்து மக்கள் ஈன்று

வாழ்ந்தோம் வாழ்வு வாழோம் இனியே
தாழ்ந்தோம் ஒருகால் தாழோம் இனியே
வீழ்ந்தோம் வீணே வீழோம் இனியே
மாழ்ந்தோம் ஆனால் மாழோம் இனியே
என்றறை கூவலே செயற்கைத் துறவாம்.

63

கவிதை யெனில்?

கவிதையெனில் கருத்ததனில்
கவின்மை வேண்டும்
கரும்பைப் பழித்திடுநல்
இனிமை வேண்டும்
பவித்திரமாய் சொல்லழகு
பல்க வேண்டும்
பார்வையிலே பொருளழகு
பம்ப வேண்டும்

தெவிட்டாத ஓசைநயம்
 தெரிய வேண்டும்
 தேன்கவற்றும் சுவைநலன்கள்
 தேங்க வேண்டும்
 அவியாத தீழுதலாம்
 ஐந்து பூத
 ஆர்ப்பாட்டம் ஏர்ப்பாட்டில்
 அமைய வேண்டும்.

64

காவதனில் பூவதனில்
 கண்ட வற்றை
 காசறுநற் சொன்மணியால்
 கட்ட வேண்டும்
 பூவாரும் பொழில்காட்டும்
 கவினை யெல்லாம்
 பொற்புடைத்தாய் கற்பனையில்
 பொலிய வேண்டும்

பாவதனில் பண்ணேழும்
 பம்ப லாலே
 பாலுண்ணுங் குழந்தைகளும்
 கேட்டு விட்டால்
 நாவதனில் பால்நக்க
 மறக்க வேண்டும்
 நல்லிசைதான் வருந்திக்கை
 நயக்க வேண்டும்.

65

ஆவதெல்லாம் இவைதாமே
 கவிதை யாகும்
 ஆன்றோர்காள்! மனத்திருத்திக்
 கவிதை செய்மின்
 பாவதெல்லாம் பாவாமோ?
 பம்புசுடர் தீயெல்லாம்
 பகல்விளங்கத் திரிகின்ற
 திகிரி யாமோ?

போவதெல்லாம் வெள்ளநீர்
என்ன லாமோ?
புன்கானனீர் பெருவெள்ளம்
ஆமோ? சொல்வீர்
நாவோய ஒன்றுசொல்வேன்
கவிதை யெல்லாம்
நல்லுணர்வு ஓட்டத்தால்
ஒளிர்வ தாமே!

66

முத்தமிழ் மன்றம்

முத்தமிழ் மன்றமொன்று கண்டு விட்டோம்
முவாத தமிழ்த்தொண்டில் முனைந்து விட்டோம்
சித்தத்தைச் செந்தமிழ்க்கே சேர்த்து விட்டோம்
செந்நாவைத் தமிழ்பாட விட்டு விட்டோம்
எங்கைகள் ஏடத்தை எடுக்க வேண்டும்
ஏர்கவிதை பற்பலவும் இயற்ற வேண்டும்
எங்ஙனுமே தமிழ்முழுக்கம் கேட்கவேண்டும்
ஏற்பட்ட தமிழ்த்தேனைப் பருக வேண்டும்.

67

தத்துக் கிளி

தத்துக் கிளியே! தத்துக்கிளியே!
எத்தரை இடத்தையும் நத்துங் கிளியே
நத்தியு னிறகை எத்திசை மருங்கும்
எத்திப் பறந்திடும் என்றன் கிளியே!
நத்திய இடத்தை மெத்தென வெய்திச்
செத்தைச் சீக்கும் சின்னக் கிளியே!
செத்தைச் சீத்திச் சிறுபுழு கொத்தி
மெத்தென உள்ளிடும் மெல்லிய நாவாய்
கொத்திய அலகில் ஒத்திய திவலையை
தத்தி உகுத்திடும் தத்துக் கிளியே!

68

செல்வம் பெற்ற சீமான்கள்

செல்வம் பெற்ற சீமான்கள்
செகத்தில் யாராய் இருந்தாலும்
வெல்வம் என்று சொல்வார்கள்
வீணே மடிந்து போவார்கள்.

69

தேரில் சென்று வருவார்கள்
தேயம் முழுதும் தமதென்பார்
பாரில் பெரியோர் எனப்புகல்வார்
பார்த்தால் மனிதப் பதரன்றோ? 70

மெய்யைப் பட்டே அலங்கரிக்கும்
மேலாம் உரத்தில் மணிதூங்கும்
கையில் காதில் அணிபலவே
கவினாய்த் தோன்றும் காண்பதற்கே. 71

உலகைக் கட்டி வாழ்ந்தென்ன
உயர்ந்தோ ரென்றால் நமக்கென்ன
நலஞ்சேர் உணர்வு இலையென்றால்
நரிபோல் மாக்கள் அவரன்றோ! 72

பசுவின் தோலைப் போர்த்தியதால்
பாய்புலி பால்தரும் வழக்குண்டோ?
குசலம் போலே தோன்றிடினும்
கோணல் கழுதை பரியாமோ? 73

பேய்வாழ் காட்டை மிகப்பெருக்கிப்
பெரிய விளக்கை இட்டாலும்
மாய்வார் வாழும் இடமல்லால்
மக்கள் வாழும் இடமாமோ? 74

நாயின் வாலை அளவெடுத்து
நறுக்கித் தீட்டிப் பிடித்தாலும்
தாயின் தமிழை நாமெழுத
தக்க எழுது கோலாமோ? 75

அவரவர் வினைவழி வந்தார்கள்
அவரவர் வினைவழி வாழ்ந்தார்கள்
எவரெவர் வினைவழி வென்றார்கள்
எவரெவர் வினைவழி தோற்றார்கள். 76

அவரவர் வினைவழி சீர்பட்டால்
அவரே உலகில் நன்மக்கள்
அவரே உலகில் மேன்மக்கள்
அவரே உலகில் ஆன்றோரே! 77

முடவர்தமை இகழ வேண்டா

முடவர்களின் பெருமைதனை
 மொழியப் போமோ
 முன்னீண்ட கையில்லை
 கருத்து வுண்டு
 கடும்வேலை பலயிடினும்
 செய்வா ரம்மா
 கையில்லை எனுங்குறையைக்
 கடிவா ரம்மா

கால்கள் தாம் ஓரிரண்டும்
 கைய தாகும்
 கைகள் செய்யும் வேலையெல்லாம்
 கால்கள் செய்யும்
 உடல்உரமோ உரைப்பர்தாம்
 சீரி தாகும்
 உறுமிடியும் பொருபுனலும்
 ஒன்றும் செய்யா
 நல்லோரைப் பெரியோரைச்
 சுட்டிக் காட்டும்
 நடுவிரலுக் கடுத்தவிரல்
 இல்லை யேனும்
 அறிவதனில் தெளிவுண்டு
 ஆற்ற லுண்டு
 அறிவினால் அவர்பெரியோ
 ராவா ரம்மா!

78

ஞாலம்

அண்டப் பெருவெளில்
 ஆகாய வீதிதன்னில்
 பிண்டப் பொருளாய்ப்
 பிறங்குகின்ற மட்கோளம்
 ஞான்று தொங்குதலால்
 ஞாலமென அழைத்தார்கள்
 ஞாலுகின்ற ஞாலமதில்
 வாழ்கின்றோம் நாமெல்லாம்.

79

பண்டைப் பெரியோர்கள்
 பார்த்துவைத்த காரணப்பேர்
 கண்டைப் பழித்துவிடும்
 கவனத்தை ஈர்த்துவிடும்
 அக்காலச் சான்றோரின்
 அறிவூட்டந் தனைநோக்க
 இக்கால விஞ்ஞானம்
 ஏதுக்காம் எனநினைக்கும்.

80

புயல்காற்று

பேய்பிடித்து ஆடுகின்ற பெண்ணே போல
 பேதித்து ஆடுவன தாருக் கூட்டம்
 நாய்கடித்து ஓடுகின்ற சிறுவன் போல
 நலிந்தோடி செல்லுவனமேகக் கூட்டம்
 வேய்தடிந்து எழுகின்ற ஒலியே போல
 விசிலடித்து முழங்குவன காலின் கூட்டம்
 போய்ப்படித்து வருகின்ற புலவர் போல
 புயல்காற்று ஒருவாறு ஓய்ந்த தம்மா!

81

கலந்தொடா மகளிர் காட்சி

நீறிடு நெற்றி தானும்
 நிர்மல மாகி இன்று
 சீரற் றிருப்ப தேனோ?
 செப்புதி அன்பே என்ன
 காரெனும் குழல்கள் காட்டிக்
 கவினுறு மலர்கள் வீட்டிப்
 பாரெனும் பூமி நோக்கிப்
 பான்முகம் வாடிற் றம்மா!

82

ஐ (சளி)யைப் பாடியது

“ஐ”யென்ற பேர்படைத்தாய் காரணங்கள் கேட்டியால்
 ஐயென்றால் கோனாகும் நோய்க்கெல்லாம் - பொய்யாத
 ஐயன்நீ ஆதலினால் ஐயென்றார் ஆன்றோர்கள்
 பையவே ஓடுவழி பார்த்து.

83

நெஞ்சுடன்

ஆசைக் கயிற்றால் பம்பரமாய் ஆடுவேற்குக்
காசைக் கொடுத்தாலும் காசறுமோ? - மாசையே
தேடும் மடநெஞ்சே நின்பால் விடைபெற்று
வீடுநாள் என்றோ? விளம்பு.

84

எளிய உடையணிந்து வந்து நின்றாளை இறைவியாகக் கண்டது

ஆங்கோர்நாள் பாங்கான வெள்ளி தன்னில்
அருந்தமிழ்போல் நடைபயின்று வந்தாள் தானும்
ஈங்குபுகழ் ஏழையெனத் தோன்றலாலே
ஈரஞ்சேர் புன்முறுவல் பூத்த லாலே
கார்பூத்த நெடுங்கூந்தல் காஞ்சி யன்னை
காசிவாழ் நீள்கண்ணி அன்பு அன்னை
ஏர்பூத்த கயற்கண்ணி மதுரை யன்னை
ஆயஇவர் அன்றிமற்றைக் காண்கி லேனே!

85

பெரியோர் சொற்கேட்போர்

பண்டைப் பெரியோர்கள் பக்குவமாய்ச் சொல்லிவைத்த
கண்டாம் அறிவுரையைக் கைக்கொண்டு - மண்டு
ஒழுக்கநெறி நின்றலே ஓகையாம்; ஆங்கவரே
இழுக்கின்றி வாழ்வர் இனிது.

86

அடியவர்க்கு அமுது படைக்கும் அன்பர் அருட்பெருஞ்சோதியை பாடியது

அடையா நெடுங்கதவும் அஞ்சலென்ற சொல்லும்
உடையா யென்றும் உடையாய் - இடைப்பாம்
புடையா ரடியவர்க்கு யாண்டும் அமுது
படைத்தலால் வாழிபல் லாண்டு.

87

தீபவொளித் திருவிழா

விளக்கால் வீட்டை அலங்கரித்து
 வேண்டும் துணிமணி தாம்வாங்கித்
 துளங்க விளங்க மகிழ்பூத்துத்
 தூய எண்ணெய் நீராடி
 அளக்க லாகா சுவைப்புண்டம்
 யாவும் செய்தே வைப்பார்கள்
 புலருங் காலை வெடிச்சத்தம்
 பூமியதிரக் கேட்டிடுமே.

88

பூமி யதிரும் வெடிச்சத்தம்
 பூத்த முதிய பெரியவர்க்கு
 ஆமாம் கேளாக் கேண்மையினால்
 ஆரும் புகைதான் யாதென்பார்?
 வாம நெடுந்தோள் வாலிளையர்
 வந்தே மிகவும் நகையாடச்
 சேம வெண்ணகை பெரியாரோ
 ஏமம் வழங்கி மகிழ்வாரே!

89

வேண்டும் வேண்டும்

காலையில் எழுதல் வேண்டும்
 கடவுளைத் தொழுதல் வேண்டும்
 சாலையில் பயிலல் வேண்டும்
 சாலவே உதவல் வேண்டும்
 மாலையில் ஆடல் வேண்டும்
 மக்கள்பால் மகிழ்தல் வேண்டும்
 மாலறத் திகழ்தல் வேண்டும்
 மனிதராய் வாழ்தல் வேண்டும்.

90

அடியவர் தம்மைக் கண்டால்
 அகமலர்ந் துசாவல் வேண்டும்
 படிமிசை அவர்கள் தம்மைப்
 பரமனாய்ப் பார்க்க வேண்டும்
 கடிதென வீழ்ந்து தாழ்ந்து
 கனிவுடன் வணங்கல் வேண்டும்
 மிடியிலா இருக்கை தந்தே
 மேன்மையால் நடத்த வேண்டும்.

91

“இனிதுநும் வருகை” என்றே
 இன்சுவை கறிகள் ஆக்கி
 நனிமிகு அன்புகூர
 நட்பினால் நயந்து போற்றிப்
 பணிவுடன் அழைத்து வந்து
 பண்புடன் அடிசில் ஊட்டிக்
 கனிவுடன் அடியா ரெல்லாம்
 களிக்கவே நடத்தல்வேண்டும்.

92

இருக்கலாமோ?

கல்லாய் இருக்கலாம் மண்ணாய் இருக்கலாம்
 செல்லாக் காசாய் இருக்கலாம் - வல்லவொரு
 ஈயாத புல்லனாய்க் கள்ளனாய்க் கைக்கு மெட்டிக்
 காயாய் இருக்கலா மோ?

93

முதுமை வந்தது

முதுமை என்னும் முதேவி
 முடுகி வந்தே கரம்பற்றி
 வதுவை முடிக்க வாவென்றாள்
 வல்லேன் அல்லேன் நானென்றேன்
 விட்டேன் இல்லை என்றாளே
 விரும்பி வந்தே மெய்ப்பயின்று
 சிட்டே அன்னாள் எனைக்கலந்து
 சித்தங் கலங்கச் செய்தாளே!

94

துணைநலத்துடன்

கடுங்குளிர் இரவு
 கார்த்திகைத் திங்கள்
 தொடுக்கும் தாகம்
 தொண்டையை வரட்ட
 வாழ்க்கைத் துணைநலம்
 வளைக்கரம் நோக்கத்

தாழ்விலா தெழுந்து
 தூயநீர் காய்ச்சிச்
 சேயுண் அமுதம்
 தாய்த்தந் தாங்கு
 தந்தனள் யாமும்
 தாகமும் இலமே!

95

தேன்முத்தம்

அகம் உந்து பாசத்தால்
 அரியகடும் வெய்யிலிலே
 மகன்விழைந்த கைப்பணிதான்
 மாண முடித்ததன்பின்
 பகமாரும் அவன்வீட்டில்
 பைம்பொருளைக் கொடுத்துவிட்டு
 அகன்மணியாம் சிவப்ரியா
 பேத்தியிடம் விடைப்பெற்றுக்
 கையசைத்துக் காட்டிவிட்டுக்
 கதுமெனத் திரும்பையிலே
 பையவே தேன்முத்தம்
 பயிலாமை எனையுறுத்த
 மெய்திரும்பிப் பார்ப்பதற்குள்
 மேற்கதவம் வழிமுட
 வைக்கம்பி வழியிடையே
 வந்ததுவே தேன்முத்தம்!

96

பேத்தியுடன் நான் மகிழ்ந்து

பிஞ்சு தளிர்க்கரத்தைப்
 பிரியமுடன் நானெடுத்து
 அஞ்சுகமே போன்றாளை
 அகங்களிக்க முத்தமிட்டு
 செஞ்சுடர் விஞ்சுகின்ற
 சின்னஞ்சிறு கால்களுக்கு
 கொஞ்சம் சதங்கையிட்டுக்
 கோதாட்டிப் பார்த்ததுவும்

97

குளித்து நீராடிக்

கொட்டுகின்ற நீர்சொட்டக்

களித்தோடி வந்தவட்கே

காத்திருக்கும் தாத்தாநான்

வந்தெதிரே நிற்பானை

வாரி எடுத்தணைத்து

செந்தளிர் மேனியதைச்

சீராய்த் துடைத்ததன்பின் 98

ஒப்பனைகள் பலசெய்து

உள்ளம் மகிழ்ந்து

செப்பரிய தமிழ்பாடும்

வண்டானேன் செந்தமிழே! 99

உலகநோக்கு

பச்சைமா மலைபோ லெங்கும்

பம்பிடும் தாருக் கூட்டம்

கச்சையே யென்ன காட்டும்

காட்டாறு காட்டும் கூட்டம்

இச்சையார் உலகில் மக்கள்

இன்புறாஉம் போகக் கூட்டம்

விச்சையில் விச்சை யந்தோ!

யாரிதை விரிப்பா ரீங்கே! 100

மைத்துனன் சட்டநாதன் விடுத்த

பொங்கல் வாழ்த்துக்கு நன்றிப்பா

அன்புடனே நீவிடுத்த பொங்கல் வாழ்த்து

ஆக்கமுடன் காலத்தே வந்து சேர

என்புடனே உடல்தந்து உயிரும் தந்தே

ஏற்றதொரு அறிவாற்றல் தனையும் தந்த

பொங்குபுகழ் இறையருள்தான் பொலிக வென்று

பூரித்து வாழ்த்துகின்றேன் வாழி நீயே

தங்குபுகழ் மணங்கமழப் பொங்கல் வைத்து

தமிழினந்தான் தழைகவெனப் பாடு வோமே! 101

கல்வி பெற வாழ்த்தியது

மாமன் திருமகனே மைத்துனனே வாழ்த்துகின்றேன்
சேம நெடுங்கல்விச் சீர்பெற்று - நாமநீர்
ஒள்ளுலகம் தான்போற்ற உத்தமனே வாழ்கநீ
தெள்ளுதமிழ் போலச் சிறந்து.

102

இறையன்பர் திருமுதுகுன்றத்துச் சாத்துக்குடல்,

ஆத்திச்சூடி உரைவளம் ஆசிரியர்

சிவத்திரு அமுதமொழி சாமிநாதப்பிள்ளை அவர்கள்

ஒருகால் ஈருருளை வண்டி வந்துமோதி கையென்பில்

தாக்கிவருத்த, அன்னார் துயர்நீங்க

இறைவனை இறைஞ்சி அவர்க்கு விடுத்த

பிரார்த்தனைப் பாடல்

அன்புருவாம் இறைவன்பால் அடுத்த வுள்ளம்

ஐயனே! உமைக்கண்ட அன்ப ரீண்டு

மின்னுருவாய் ஈருருளை வண்டி வந்து

முன்னோடி போதற்கே முடுகி யம்ம!

என்புருவக் கையதனில் புடைத்த தாலே

ஏற்பட்ட இன்னலெலாம் எடுத்துச் சொன்னார்

துன்புறாஉம் உள்ளத்தால் இறைஞ்சு கின்றேன்

என்புறாஉம் இடுக்க னெலாம் இழிக வென்றே! 103

திருச்சிவாழ் முதுபெருஞ்சான்றோர்

புலவர் மணிவாசகனார் அவர்கட்கு விண்ணப்பம்

(15-12-1993)

அமுதமாம் தமிழ்கற்ற பெரியீ ரென்றும்

ஆழ்ந்ததொரு தமிழ்ப்புலமை பெற்றீ ரென்றும்

அரியவர்கள் பெரியவர்கள் சொல்லக் கேட்டு

ஆர்வத்தால் தமிழ்வாணர் தம்மைக் காண

அடியனான் பழநிவேலன் வந்து விட்டேன்

ஆசியருள் தந்தருள வேண்டு கின்றேன்.

104

சிராப்பள்ளி முதுபெரும்புலவர்
தமிழ்த்திரு மு. வைத்தியநாதன் எம்.ஏ., அவர்களை

வாழ்த்தியளித்த மணிவிழா வாழ்த்துப் பா

“காமம் சான்ற கடைக்கோட் காலை
ஏமம் சான்ற மக்களொடு துவன்றி
அறம்புரி சுற்றமொடு கிழவனும் கிழத்தியும்
சிறந்தது பயிற்றல் இறந்ததன் பயனே.”

எனப்புகல் ஏரார் இயல்மொழிக் கிணங்கத்
தாயு மானார் தயைமீக் கூர
மட்டுவார் குழலி மனம்மகிழ் பூக்க
மாணிக்க விநாயகன் மணிக்கண் களிக்க

அரங்கத் தம்மான் அலரவன் மலரவன்
அருந்தமிழ் ஆசான் அழகன் சேயோன்
யாவரும் தேவரும் அன்பரும் வந்து
பழிதீர் செல்வமொடு வழிவழி சிறந்து
வாழ்க வாழ்கெனும் வாழ்த்தொலி முழங்க

மன்றல் மணிவிழா காணும் மாண்பினர்
முவா மொழிதமிழ் முற்றக் கற்ற
வையம் புகழ்மு வைத்திய நாதன்
இறையன் புளந்தனில் நிறைதரப் பெற்றவர்
அறங்கரை நாவுடை மறைமொழி வல்லவர்

தமிழும் சைவமும் தாமாய் இலங்கும்
அமுதம் அன்னார் அவர்பணி சிறந்திட;
அன்னார் துணைநலம் அருந்தவக் கொழுந்து
நன்னுதல் வியக்கும் நலத்தார் குலத்தார்
மருவார் இயல்பும் மாண்பும் மிக்குடை

திருவார் திருமதி சந்திர குமாரி
ஆய நீவிர் அருளுளங் கொண்டு
செந்தமிழ் இயற்கை சிவணிய நிலத்து
சந்தமும் தமிழும் போல
வாழ்க வாழ்க ஆண்டுகள் பலவே!

புத்தாண்டு வாழ்த்துப்பா

பூத்த புதிய புத்தாண்டில்
 பொலியும் முகமதி பொற்புடையீர்
 நீத்த அன்பு உள்ளத்தால்
 நிறைந்த நெஞ்சங் களிகூர
 காத்த கடவுள் கருணைமழை
 கான்று வலம்பல பெறுகவென்று
 முத்த தமிழால் வாழ்த்துகின்றேன்
 மூவாத் தமிழும் வாழ்கவென்றே!

106

நாகூர் நற்பதிநிகழ் திருமண வாழ்த்துப்பா அகமது சுல்தானை வாழ்த்தியது.

வான்புலி ஆளும் வல்லோன் அருளால்
 தேன்சுவை அளாவித் தென்றல் தவழும்
 சிக்கல் செம்பதி சீர்பெருங் குடியில்
 மெக்கா மெதினா திசைதொழும் மேன்மையால்
 சகமது போற்றும் சற்குணம் நிறைந்த
 அகமது சுல்தான் அரும்பே ரன்பர்
 என்னுளங் கவர்ந்த ஏர்மிகு இளைஞர்
 நன்னல நாகூர் நங்கையர் திலகம்
 செல்லத் தங்கம் செய்தவப் பயனால்
 புல்லினன் பூங்கை பொற்புறும் இந்நாள்
 எல்லாம் வல்ல அல்லா அருளால்
 இல்லறம் எனப்புகழ் நல்லறம் ஏற்று
 பீடுடைச் செல்வப் பிள்ளைகள் பெற்று
 நாடு புகழ் வாழ்க!

ஏடு புகழும் இஸ்லாம் எனவே!

107

காழி நற்பதிநிகழ் திருமண வாழ்த்துப்பா

(சௌ. சங்கரி - சிரஞ்சீனி சுப்பிரமணியன் இவர்களை வாழ்த்தியது)

போதம் ஈந்த காழியில்
பூத்த வேதிய குலத்திலே
வேதம் ஓதும் தியாகராசன்
புதல்வி செல்வி சங்கரி
கீதம் பாட வல்லவர்
கீர்த்தி மிக்க சங்கரன்
புதல்வன் சுப்ர மணியன்
பொலியும் ஆய இருவிரும்.

108

கள்ளும் கசக்கக் கண்டிடுவீர்
காண்போர் நன்னுதல் வியந்திடவே
துள்ளும் உள்ளம் தனில்தோன்றும்
தூய அன்பு இன்பங்கள்
பள்ளும் பாட்டும் அவையேயாய்
பயின்று பயின்று பல்லாண்டு
பாரோர் போற்ற வாழ்ந்திடவே
படிமிசை போற்றுதும் பகவனையே!

109

2004ஆம்ஆண்டு தைத்திங்கள் பொங்கல் வாழ்த்தாகப் பாடியது

(பாடப்பெற்றவர் : திருவாளர் இராசவன்னியன்,
தமிழ்ப்பேராசிரியர், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்)

ஈரோடு பெரியவரின் உணர்வில் ஒன்றி
ஏற்றமிக நற்றமிழின் ஆசான் என்ற
சீராகும் தமிழ்ப்பணியை ஏற்றுக் கொண்டு
செந்தமிழ்தான் செம்மையுற செழிக்க வேண்டி
ஏராகும் தமிழ்நயக்கும் மாண வர்க்கு
என்றென்றும் வழித்துணையாய் நிற்குங் கோவே
பாராகும் நீராகும் பரிந்து ஏத்த
பைந்தமிழ்போல் என்றென்றும் வாழ்க நீரே!

110

அன்பரை வாழ்த்தியது

ஆழிசூழ் பூதலங்கள் யாவையும் ஆக்கவல்லான்
வாழிமணி மன்றதனில் கூத்தாடும் - ஊழி
முதல்வன் அருளால் மொழி தமிழே போன்று
இதமுற வாழ்கநீர் ஈண்டு.

111

புலவர் துரை. கலியாணசுந்தரனார் அவர்களைப் பாடியது.

வெண்பாவைப் பாடும் பழநிவேல் என்றனுக்குப்
பண்பார் ஒருபாட்டுப் பாடினீர் - தெண்ணீர்
அருந்தி களைப்பாறும் தகைமைபோல் உம்பால்
விருந்தருந்திச் செல்கின்றேன் யான்.

112

பந்தம் அடிதொடை பக்குவமாய் பம்புகின்ற
சொந்தத் தமிழ்க்கேட்டு சொக்குகின்றேன் - சந்ததமும்
பண்ணாரும் பல்பாட்டுப் பாடிபுகழ் பெற்றிடவே
கண்ணுதலான் தான்அருள்வான் காண்.

113

சுந்தரமாம் வெண்பாட்டு ஒன்றுபாடி என்னுளத்தைச்
சொந்தமெனக் கொண்டுவிட்ட கல்யாண - சுந்தரனார்
ஆண்டு பலவாக ஆர்ந்ததமிழ் சீர்பாடி
நீண்டுநீர் வாழி நெடிது.

114

எடுத்த எடுப்பிலே ஏர்கவிதைப் பாடும்
மடுத்த தமிழ்ப்புலமை மாண்பு - தொடுத்த
தொடைத் தமிழும் பாடெனப் பாடிடும்நன் னாவும்
உடைத்தியால் வாழ்க உவந்து.

115

புலவர் பாலவடிவேலு - இளையஞானி அவர்களைப் பாடியது

பால வடிவேலு பக்குவமாய் பேசுதமிழ்
சாலச் செவியினிக்கும் சால்புடையார் - ஏல
விரும்புதலால் ஏர்பொருள் காண்டலால் என்றும்
கரும்பாகும் கேட்போர்க்குக் காண்.

116

பாசம்

மருதப்புல மாண்பொழுக்கம்

- உலகில் உயிர்தமை உதவிய ஒருவன்
அலகில் சோதியன் அவன்றா னேத்தி
இலகுதண் டமிழால் இயம்புவம் மருதம் 1
- மருதப் புலத்தின் மாண்பினை எல்லாம்
இருதம் நனிசேர் ஏந்திழை நயனம்
சீருறச் சொல்வகை சொல்லுவம் யாமே! 2
- நீரும் நீரும் கலந்த நேர்மையில்
ஆரும் நெஞ்சம் ஆரக் கலந்தே
ஈருரு ஒருயிர் ஆயினர் தோழி! 3
- ஈருரு ஒருயிர் ஆயின பின்றை
சீருறாப் பிரிவுமேல் சென்றான் வந்தே
மாருத மானான் மடமயில் பாலே. 4
- பாலே நிகர்த்த பான்மதி பழித்த பாங்குமதி
காலே நிகர்த்த கார்குலம் பழித்த தோகைமதி
சேலே நிகர்த்த வேல்குலம் நாணி
மாலே மதிக்கண் மருட்டினள் வெருட்டினள் ஊடினளே. 5
- ஊடிய ஒண்டொடி அருகுற்றான் உன்னடி யென்றன் முடியென்றான்
சாடிய சொல்லெலாம் ஆசியுரை யாயின ஆதலினால்
சாடிய சொல்லெலாம் ஆசியுரை யாயின பின்புமநீ
முடிய அயின்முலை முகடாம் முட்கழு வதனில் ஏற்றிலையே! 6
- ஏற்றம் பெற்றே னென்றாலும் நின்னுடை
சீற்றம் என்னும் முதுவேலில் செறிந்துகாய
சீற்றம் என்னும் முதுவேலில்
பாற்ற ஏதும் மருந்துண்டோ பகர்வாய்நீ! 7

காதல் கொண்டு கனிகை தன்னைக்
 கலந்து துய்த்த கீதமோ
 போதம் அற்று புன்மை யுற்று
 போதை கொண்ட போகமோ
 மாதை விட்டு மாசே உற்ற
 மங்கை தோய்ந்த தாகமோ
 யாது மன்ன உண்மை ஈண்டு
 எனக்கே இயம்ப வேண்டுமே!

8

வேறு

வேண்டும் துணையும் வேண்டுவ நல்குவன்
 ஈண்டெனைப் பொறுத்தி இன்னுயிர் என்றலும்
 காதல் கூரக் கண்கணீர் சோர
 மாது கற்புடை மங்கையிது மொழிவாள்.

புட்குலம் வருந்த பூட்டிவைத் தேனோ?
 நட்பினுக் குய்யம் நாட்டினன் கொல்லோ
 கற்றோர் தம்மைக் கலங்கவைத் தேனோ
 உற்றோர் தம்மை உணங்கவைத் தேனோ?
 எம்புலத் தெய்வம் இந்திரன் தன்னை

சம்பென நினைந்து சார்ந்திலன் கொல்லோ
 ஊரன் முதலா ஒண்புலத் துயர்ந்தோர்
 ஏரன் புடையார் எனஉணர்ந் திலனோ?
 வண்டானம் முதலா தாரா ஈறாய்
 பண்டானம் செய்ய பரிசிகழ்ந் தேனோ?

மேதி முதலா மேய விலங்கினம்
 தீதெனக் கருதித் தீங்கிழைத் தேனோ?
 சீதார் மூதூர் வேதிய ரெல்லாம்
 வேதம் ஒதா தொழிந்தனர் கொல்லோ?
 என்று இன்ன வாக

அன்று கலுழ்ந்தனள் ஆய்தொடி பதைத்தே!

9

பதைத்தாள் சங்கு பாலுறு கையின்
இதத்தால் ஒருகால் தேர்ந்தாள் ஓர்ந்தாள்
அதுபோ தவனும் அடிமுகக் குற்று
கதுமெனத் தும்பலும் மீண்டும் கலுழ்வாள்

உந்தன் உறவால் உவந்திடும் ஊத்தையள்
சிந்தனைச் செய்யச் சீறித் தும்பினை
உண்மை சொல்கென உணங்கினள் மாதோ
பின்னே ஒருகால் பிணங்கல் ஒழிந்து
பைந்தொடி மாலை கைகளில் பம்பிடப்

பைந்தமிழ்க் கொடியனாள் பக்கல் அணைந்து
கொழுநர் நயனக் குருகண் வண்டினை
தழுவும் கையிதழ் தடங்கொடு பொத்தலும்
கதுமெனக் கண்டடம் பொத்தியக் கைகளை
மதுகிணம் வாங்கும் மாண்பில் புல்லி

“பெண்ணார்?” என்றலும் பிடியனாள் சுணங்கிப்
பண்ணார் மொழியாள் பாங்குடை நல்லாள்
புல்லியக் கைகளைப் புறத்தெடுத் திட்டு
அல்லி மலரும் குவளை மலரும்
அல்லார் அளக பார மதனில்

எல்லாம் வாட அவளும் வாடி
சொல்லால் முழக்கினள் சொற்பெரும் நல்லாள்
பெண்ணார் என்றனைப் பிறங்கக் கூறினை
கண்ணாய் உனக்குநான் காத்திங் கிருக்க
மாற்றா ளொருத்தியும் மருவும் செய்தி

தேற்றமா யறிந்தேன் எனஆர்த் தழவே
“பழுதிலாய் பண்ணே! பொன்னே!” என்று
முழுதுடல் புல்லினன் முறுவல்பூத் தனளே!

10

பூத்த மலரெனப் புதுமணம் பூத்ததே
பூத்த முறுவல் புதுவெண் ணரிசியே
காத்த வாயிதழ் கவினுறக் குவித்தே
ஏத்தினள் கொழுநனை ஏர்சொல் எடுத்தே!

11

மிகவும் புகழ்ந்தனள் மேலொரு நாளில்
 நகநக வெனவே நானிட்ட பொட்டு
 உகஉக நேர்ந்த உறமென் கொல்லோ?
 இகத்தல் இன்றி இயம்பல் வேண்டும்
 வெள்ளைக் கலிங்க வெண்பட் டாடை
 கொள்ளைப் புழுதி கொண்டதென் கொல்லோ?
 கூறக் கூறத்
 தீரத் தீரும்
 மருதப் பண்மீட்டும் மன்ன
 கருதக் கருத்தில் நீயே
 வீர! வீர! விளம்புதி
 தீரஉன் மாட்டு ஊட லின்றே!

12

பொருள் : கருத - நினைத்துப் பார்க்க.

இன்றே என்ற அன்றே அவர்கள்
 ஒன்றிக் கலந்து ஒருவழி யுற்று
 வழுவாது இணைந்து விழாவுங் கண்டு
 விழுகளைக் கட்டல் வெண்ணெல் அரிதல்
 தடாகநீர் ஆடல் ஒன்றி வாழ்தல்
 கடாநேர் விடுதல் கற்குளம் குடைதல்
 ஆய வாழ்வு கண்டனர்
 தூய புலத்தின் தொன்மைதோன் றிடவே!

13

பாரதியின் குயிலி

சொல்லாரும் தென்புதுவை
 சோனையிலே ஆண்டொருநாள்
 நல்லாரும் புகழ்ந்தேத்தும்
 நயமுடையாள் மாதொருத்தி
 கோலக் குயில்வடிவம்
 தானெடுத்துக் கூவையிலே
 சாலச் செவிமடுத்தான்
 சார்ந்தான் குயிலியைத்தான்.

14

காதல் நெடுஞ்சுரத்தால்
தான்கருகி மிகவாடி
“கோதையே மணிமலரே
கொய்யாத இன்கனியே 15

இருந்தமிழே முக்கனியே
எத்திக்கும் தேனறையே
இருந்தூவி மிடல்விம்மா
ஏர்சங்கம் வாய்திறவா 16

பண்ணாரும் பாட்டுமட்டும்
பாங்காய் வரும்விந்தை
எண்ணெயெண்ண மனமினிக்கும்
ஏர்பாட்டால் இதஞ்சுரக்கும் 17

காதல் திருப்பாட்டின்
கவியின்பம் என்னென்பேன்
சாதலே என்றாலும்
காதலே சீரென்பேன்” 18

என்றின்னே புகழ்வதன்றி
ஏர்தமிழில் சொல்லுண்டோ
என்றெல்லாம் மிகப்பிதற்றி
ஏக்கங்கூர் எளியனாய் 19

அவத்தை அடைந்தவாற்றை
அத்துணையும் எழுதிவைத்தான்
தவத்தை அறிசீலன்
தாவில்சீர் பாரதியே! 20

இருவிழிக்குப் பரிசாக

கண்ணின் மணிப்பாவாய்
கட்டழகுப் பெட்டகமே
பண்ணை பருமுத்தே
பைந்தேனே பான்மதியே
கண்ணுக் கணியாகக்
கண்ணோட்டம் செய்தென்றன்
தண்ணோட்டம் தனைக்கவர்ந்த
தண்டமிழே தாரகையே. 21

அன்புருவே நின்னடையே
 அன்னம் பயிலுமடி
 கன்னங் கருத்தகுழல்
 கார்முகிலை விஞ்சுமடி
 பொன்னினிகர் பூவினங்கள்
 பூவுடற்கு நாணுமடி
 சின்னஞ்சிறு அணியிடைக்கு
 சிறுதுடியும் தோற்றோடும்.

22

பெண்ணே நின்மதியில்
 பிறங்குகின்ற கண்களுக்குக்
 கெண்டையோ எனவென்னைக்
 கிறங்கவைக்கும் நீள்விழிக்கு
 உன்னியுன்னி நானளிக்கும்
 ஒண்மைசேர் அஞ்சனத்தை
 என்பரிசாய் ஏற்றிடுவாய்
 இளமானே பூங்குயிலே!

23

மாரன்றன் கூரம்பை
 மலர்விழியில் தீட்டாமுன்
 காரென்பாள் ஈன்றெடுத்த
 கருநிறத்து அஞ்சனமாம்

24

மைதீட்டி நான்மகிழ்வேன்
 மாங்குயிலே பூந்தாரே
 கைதீட்டும் வண்ணத்தைக்
 காரிகைநீ காணேடி

25

என்பாலா தீட்டுங்கள் தீட்டுங்கள்
 தீண்டியெனைத் தீட்டுங்கள்
 இன்பநாதம் மீட்டுங்கள் மீட்டுங்கள்
 என்னுளத்தே மீட்டுங்கள்
 அன்புணர்வு மூட்டுங்கள் மூட்டுங்கள்
 அகங்களிக்க மூட்டுங்கள்
 என்பருக காட்டுங்கள் காட்டுங்கள்
 எழில்பாசம் காட்டுங்கள்

26

தீண்டினால் தீர்ந்திடுமோ?

தேமொழியே உன்னாசை
பூண்டகொடை அகவிதழைப்
புல்லுதற்கே நான்தந்தால்

27

அள்ளியுனை எடுத்திடுவேன்
ஆகத்தே அணைத்திடுவேன்
உள்ளியதை நான்முடிப்பேன்
ஒண்டமிழே தீஞ்சுவையே!

28

செவ்வதரம் நான்தந்தால்
செந்தேனைப் பருகிடுவேன்
பவ்வஞ்சூழ் நல்லுலகில்
பார்போற்ற வாழ்ந்திடுவோம்

29

கூட்டாத பூந்தோட்டம்

உண்பதுவும் தூங்குவதும், நாடோறும் நாடோறும்
மண்டு விரகத்தால் மாழ்குவதும் - விண்டுரைக்க
மாட்டாத விந்தையடா விந்தையடா மாமயிலாள்
கூட்டாத பூந்தோட்டந் தான்.

30

கூட்டாத பூந்தோட்டம் காட்டாத பேரழகைப்
பாட்டாகப் பாடியவர் நாட்டிலுண்டு - ஏட்டில்
எழுதிடவும் மாளாமல் எண்ணிலா ஓவியமாய்
எழுதி வரைந்திட்டார் ஈண்டு.

31

எழுதி வரைந்திட்ட ஓவியங்கள் போதாமல்
பழுதில் மனத்தடமே ஏடாய் - பழுத்தகொழு
கற்பனைகள் மின்னலிடக் கானாற்று வெள்ளம்போல்
பற்பலவும் எண்ணிவைத்தார் பார்.

32

பற்பலவும் எண்ணிவைத்த பாங்கதனைப் பார்க்குங்கால்
பொற்புறவே காவியங்கள் ஓவியங்கள் - கற்பனையில்
எண்ணங்கள் வண்ணங்கள் ஆர்த்தனவால் அத்துணையும்
மண்ணவளின் பெண்ணவளின் மாண்பு.

33

பெண்ணின் நல்லாள்

பட்டைப் பழித்த மென்மையிலே	-	இளஞ்
சிட்டைப் பழித்த சீர்மையிலே	-	வளர்
மொட்டைப் பழித்த மார்பினிலே	-	வளை
மூங்கில் பழித்த தோள்களிலே	-	வெண்
சங்கம் பழித்த கழுத்தினிலே	-	மாங்
கனிகள் பழித்த செல்லையிலே	-	நிறை
முத்துப் பழித்த பற்களிலே	-	செங்
கொவ்வைப் பழித்த இதழ்களிலே	-	அயில்
வேல்கள் பழித்த கண்களிலே	-	அலர்
நிலவு பழித்த நெற்றியிலே	-	மாரன்
அம்பு பழித்த புருவத்திலே	-	கார்
முகில்கள் பழித்த குழலினிலே	-	சிறை
அன்னம் பழித்த நடையினிலே	-	கலை
வண்ணம் பழித்த ஆடையிலே	-	ஆர்
மின்னல் பழித்த இடையினிலே	-	ஓர்
அமுதம் பழித்த மொழிகளிலே	-	ஏர்
குமுதம் பழித்த சாயலிலே	-	மதன்
விட்டனன் செஞ்சரம் வென்றதுவே!		34

சித்தாந்த இரத்தினம் - சித்தாந்த நன்மணி
தமிழ் மாணவர் வே. பழநிவேலு, எம்.ஏ.,எம்.பி.,

கவிஞர் வே. பழநிவேலு அவர்கள், கடலூர் புதுப் 'பாளையத்தில், 1935-இல் பிறந்தவர். (74); பெற்றோர் நா. வேணுகோபாலபிள்ளை, வே. யோகாம்பாள் மனைமாட்சியர்; கோபால கோத்திரத்தார்; கடலூரில் உயர்நிலை, மேல்நிலைக்கல்வி கற்றவர்; நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி நிறுவனத்தில் முப்பத்தைந்தாண்டுகள் அலுவலர் பணி புரிந்தவர்; மனையறத்துணைவியார் வானின்று வாழும் காழிபுஷ்பவல்லி; மக்கள் சுவாமிநாத நாராயணன், திருநாவுக்கரசு, இளங்கோ என்போர்.

சிதம்பரம், அண்ணாமலைப்பல்கலைக்கழகம் வழியாக, 2001-இல் தமிழ் முதுகலைப்பட்டமும், நெல்லை மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம் வழியாக, 2004-இல் ஆய்வியல் நிறைஞர் (எம்.பி.,) பட்டமும் பெற்றவர்; துறைசைஆதீன-சித்தாந்தப்பயிற்சி வகுப்பில் பயின்று; சித்தாந்தரத்தினம் பட்டம் பெற்றவர்.

கவிஞரைத் தமிழ் ஆர்வலர் ஆக்கியவர்கள், திருச்சிராப்பள்ளி தருமை ஆதீனப்பலவர் மு. வைத்தியநாதன் அவர்களும், கடலூர் திருவாவடுதுறை ஆதீனப்பலவர் தே.ஆ. சீனுவாசாச்சாரியார் அவர்களும் ஆவர். அருளியல் நெறிப்படுத்தியவர். திருவாவடுதுறை ஆதீன வித்துவான், பேராசிரியர், கோடி பஞ்சாட்சரம் தா.ம. வெள்ளைவாரணம் ஐயா அவர்கள். சமய தீட்சைஅளித்தவர்கள், திருவாவடுதுறை ஆதீனம், 23-ஆவது குருமகாசந்நிதானம், சீர்வளர்சீர் சிவப்பிரகாசதேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்கள்.

திருப்பாதிரிப்புலியூர், தவத்திரு ஞானியார் சுவாமிகள் திருமடத்தில், வாரந்தோறும் நடைபெறும் தமிழ்-சமய நிகழ்ச்சிகளில் 1954 முதல் தவறாமல் கலந்துகொண்டு, திருநெறிய-தெய்வத்தமிழ் நெறியின் உண்மைகளைச் செவி நுகர்தல்; இருபதாம் அகவை தொடங்கி, அவ்வப்போது, ஊற்றெடுக்கும், மரபுக்கவிகளை எழுதிச் சேமித்து வருதல்; செஞ்சொல் கவிமலர்களை எல்லாம் தொகுத்து, அதற்கு 'வாடாக் கவிமாலை' என்னும் வளம் நிறைந்த பெயரிட்டுத் தமிழ் அன்பர்தம் திருக்கரங்களில் சேர்த்துள்ளார்.

சைவத்தமிழ்க் கவிஞரின் 'வாடாக் கவிமாலை' என்னும் மரபுக்கவிதை நூலை, தமிழ் இலக்கியவுலகம் மகிழ்ந்து வரவேற்க வேண்டுகின்றேன். தருமை ஆதீனப்பலவர் மு. வைத்தியநாதன்.